

СЛУ

НА ФЕДЕРАТИВН

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ излегува по потреба, во српско, хрватско, словенечко и македонско издание. — Огласи по тарифата. — Текуч'а сметка кај Народната банка на ФНРЈ за претплата, огласи и продажба бр. 1031-906850.

18 јуни

БЕЛГРАД

БРОЈ 32

ГОД. VIII

УР. 8 — Деловодна, Административна, Издавачка, Копирајска Администрација 26-276, Продавно одделение 22-619, Тел. централа 28-619.

372.

Врз основа на чл. 9 од Законот за буџетот на Федеративна Народна Република Југославија за 1952 година, а во врска со чл. 62 од Законот за управните спорови, Владата на ФНРЈ, по предлог од Министерот на финансите на ФНРЈ, донесува

УРЕДБА ЗА ТАКСИТЕ ВО УПРАВНИТЕ СПОРОВИ

Член 1

(1) Во управните спорови се плаќаат такси, и тоа:

	Динари
1) за тужба против управен акт —	500
2) за жалба до Врховниот суд на ФНРЈ против пресуда или решение на врховниот суд на народната република —	300
3) за тужба за обновување на постапката —	800
4) за секоја друга подавка, осем оние од точ. 1, 2 и 3 од овој став —	50
5) за секој прилог, осем управен акт, со подавките од предните точки, ако прилогот инаку не е таксиран а не е ослободен од плаќање такса —	25
6) за пресуда	
а) кога спорниот предмет е проценлив, од вредноста на спорниот предмет — со тоа оваа такса да не може да биде помала од 500 дин.	1%
б) кога спорниот предмет е непроценлив —	500

Ако спорниот предмет е делум проценлив а делум непроценлив, таксата се плаќа како да е предметот проценлив.

(2) Одговорот на тужбата, записникот за расправата, предлогот за да издаде судот решение кое го заменува управниот акт, како и решение со кое се отфрлува тужбата или жалбата, не подлежат на плаќање такса.

(3) Во споровите по девизните ствари се плаќа таксата од ст. 1 на овој член, наголемена за 50%.

Член 2

Таксите за подавките во управните спорови се плаќаат во моментот на нивното предавање.

Таксата за пресуда се плаќа само во случај кога Врховниот суд на ФНРЈ или врховниот суд на народната република ја одбие тужбата односно жалбата. Одлуката за наплата на таксата за пресуда судот ја става во самата пресуда со која се одбија тужбата односно жалбата.

Ако се работи за инвалидски ствари, за ствари од социјалното осигурување, или за службенички или работни односи, таксите за подавка не се плаќаат однапред. Во тие ствари ќе се наплати такса само ако тужбата или жалбата биде или отфрлена, одбиена и судот тогаш во самата одлука ќе нареди да се плати такса.

Член 3

Ако управниот акт по тужбата биде поништен, ако одлуката на врховниот суд на народната република биде по жалбата преправена или укината или ако се дозволи опнова на постапката, таксата за соодветната

подавка ќе се врати по барање од странката, а во случај на преправање ќе се вратат и другите такси платени во истиот спор.

Член 4

Ако на Врховниот суд на ФНРЈ или на врховниот суд на народната република ќе му пристигне нетаксирана или недостаточна таксирана подавка (тужба, жалба, подавка и др.) на која треба да се плати такса однапред, судот ќе го повика подносителот писмено во рок од 8 дена да ја плати таксата. За оваа покана не се плаќа никаква такса. Ако подносителот во тој рок не ја плати таксата или не изјави дека одустанува од подавката, судот најдоцна за 8 дена ќе испрати пријава до финансискиот орган на народниот одбор на онаа околија односно град или на градската општина со одделни права на чие подрачје таксенот обврзник има своје пребивалиште односно седиште.

Финансискиот орган ќе наплати од таксениот обврзник, покрај редовна такса за подавката, уште и едноструку износ на редовната такса на име на наголемената такса.

Против платниот налог од финансискиот орган на народниот одбор на околијата односно градот или градската општина со одделни права е дозволена жалба до надлежниот виши орган, во рок од 15 дена од денот на приемот. Жалбата не ја задржува наплатата.

Постапката околу наплатата на таксата не ја задржува работата на судот.

Член 5

Обвинителот е должен во тужбата односно жалбата да ја означи вредноста на спорот односно да го означи спорот како непроценлив.

Проценлив е оној спорен предмет чијата вредност може да се утврди несомнително. Вредноста на проценливиот спорен предмет се утврдува на ист начин како во граѓанските спорови.

Судот е должен да одлучи дали вредноста на спорниот предмет е проценлива или непроценлива. Одлуката за ова судот ја донесува по слободна оценка.

Ако се работи за инвалидски ствари, за ствари од социјалното осигурување, како и за службенички и работни односи, таксата се плаќа како за предмети од непроценлива природа.

Член 6

Врховниот суд на ФНРЈ и врховниот суд на народната република е должен во пресудата со која се одбија тужбата или жалбата да му наложи на обвинителот односно на жалителот во рок од 8 дена од приемот на пресудата да плати такса за пресудата. Налогот за плаќање такса за тужба односно жалба судот ќе го стави и во решението со кое се отфрлува тужбата односно жалбата што не е таксирана, а која се однесува до инвалидски ствари, ствари од социјалното осигурување или за службенички или работни односи.

Ако таксениот обврзник не ја плати во рок од 8 дена таксата чието плаќање судот му го наложил со своја пресуда односно решение, судот е должен за тоа да го известат финансискиот орган на народниот одбор на околијата односно градот или градската општина со одделни права на чие подрачје се наоѓа

пребивалиштето односно седиштето на таксениот обврзник поради наплата на должната такса.

Член 7

Финансискиот орган на народниот одбор на околицата односно градот или градската општина со одделни права на чие подрачје се наоѓа пребивалиштето односно седиштето на таксениот обврзник, кога ќе ја прими обавеста од врховниот суд што му е дадена по ставот 2 од претходниот член на оваа уредба, должен е да го повика таксениот обврзник во рок од 8 дена да плати такса за пресудата. Ако таксениот обврзник во овој рок не ја плати таксата, финансискиот орган наплата ќе ја изврши присилно. Наплатениот износ на таксата финансискиот орган е должен во понижени марки да го испрати до врховниот суд што ја донел пресудата.

Член 8

Ако таксениот обврзник е стопанско претпријатие, стопанско здружение, задружна организација или претпријатие на задружна или општествена организација, наплата на таксата се врши од неговото побарување по текуќата сметка кај банката.

Налог за наплата на должната такса по предниот став издава надлежниот финансиски орган на народниот одбор на околицата односно градот или градската општина со одделни права. Налогот за наплата мора да му се испрати и на таксениот обврзник.

Банката е должна веднаш да го изврши платниот налог, ако на текуќата сметка на таксениот обврзник има покрие. Ако на текуќата сметка на таксениот обврзник нема покрие, банката ќе го држи платниот налог до евиденција и должна е да изврши наплата на должната такса штом ќе се создадат потребни средства на текуќата сметка.

Ако наплата на таксата преку банката не може да се изврши, финансискиот орган наплата на должната такса ќе ја изврши од другиот имот на таксениот обврзник по одредбата од претходниот член.

Член 9

Доколку со одредбите на оваа уредба не е инаку предвидено, одредбите на Законот за таксите („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 68/46 и 104/47) ќе се применуваат и во управните спорови.

Член 10

Во управните спорови по кои е поднесена тужба пред влегувањето во сила на оваа уредба, таксата ќе се наплати дополнително, и тоа:

1) ако спорот не е правосилно завршен пред влегувањето во сила на оваа уредба, таксата за тужбата и за другите подавки ќе се наплати заедно со таксата за пресудата;

2) ако спорот е правосилно завршен пред влегувањето во сила на оваа уредба, судот е должен во рок од 15 дена да го повика таксениот обврзник во одредениот срок да ја плати таксата. Ако таксениот обврзник во оставениот му срок не ја плати таксата, судот ќе постави во смисла на членот 7.

Член 11

Оваа уредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“, а ќе се применува од денот на влегувањето во сила на Законот за управните спорови.

10 јуни 1952 година

Белград

Претседател на Владата на ФНРЈ
и Министер на народната одбрана,
Маршал на Југославија
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министер на финансите на ФНРЈ,
Милентије Поповиќ, с. р.

373.

Врз основа на чл. 80 ст. 2 од Уставот на ФНРЈ, Владата на ФНРЈ, по предлог од Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ, донесува

РЕШЕНИЕ ЗА УКИНУВАЊЕ ГЛАВНАТА УПРАВА ЗА ТУРИЗМ И УГОСТИТЕЛСТВО НА ФНРЈ

1. Се укинува Главната управа за туризъм и угостителство на ФНРЈ.

2. Претседателот на Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ ќе определи на кој орган односно организација ќе се пренесат определените работи на укинатата управа.

3. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 1984

16 јуни 1952 година

Белград

Претседател на Владата на ФНРЈ
и Министер на народната одбрана,
Маршал на Југославија
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет
со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

374.

Врз основа на чл. 6 од Уредбата за платите на арбитрите на државната арбитража („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/52), Советот за законодавство и изградба на народната власт на Владата на ФНРЈ, по предлог од Генералниот секретар на Владата на ФНРЈ, пропишува

ПРАВИЛНИК ЗА ПОЛОЖАЈНИТЕ ДОДАТОЦИ НА ПРЕТСЕДАТЕЛИТЕ НА ДРЖАВНИТЕ АРБИТРАЖИ

Член 1

Положајите на претседателите на државните арбитражи се распоредуваат во следни положајни разреди, и тоа:

— положајот на претседател на окружна државна арбитража во III положаен разред;

— положајот на претседател на републичка државна арбитража и на Покрајинската државна арбитража на Автономната Покраина Војводина во II положаен разред;

— положајот на претседател на Главната државна арбитража при Владата на ФНРЈ во I положаен разред.

Член 2

Положајните додатоци за положаните од чл. 1 на овој правилник се определуваат во следни месечни износи, и тоа за:

— положајот на претседател на окружна државна арбитража од 1.500 до 3.000 динари;

— положајот на претседател на републичка државна арбитража и на Покрајинската државна арбитража на Автономната Покраина Војводина од 2.000 до 4.000 динари;

— положајот на претседател на Главната државна арбитража при Владата на ФНРЈ 6.000 динари.

Висината на положајниот додаток во границите на најмалниот и најголемиот износ се определува, според обемот на работењето на арбитражата, големината на подрачјето и спрема околностите под кои се врши претседателската должност во определената арбитража, со решението кое се донесува врз основа на одредбите од чл. 7 од Уредбата за платите на арбитрите на државните арбитражи.

Член 3

Опредбите од овој правилник за претседателите на окружните арбитражи важат во сето и за претседателите на околиските и градските односно обласните државни арбитражи.

Член 4

Положајните додатоци во износите предвидени со овој правилник можат да се даваат само во границите на средствата што се предвидени во предметката на приходите и расходите за положајните додатоци.

Член 5

Положајните додатоци по одредбите од овој правилник течат од 1 април 1952 година.

Член 6

Овој правилник влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 43

16 јуни 1952 година

Белград

Потпретседател

на Советот за законодавство и изградба на народната власт на Владата на ФНРЈ,

Министер на финансии на ФНРЈ,
Милентије Поповиќ, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
Генерален секретар на Владата на ФНРЈ,

Љубодраг Гуриќ, с. р.

375.

Врз основа на чл. 26 од Уредбата за звањата и платите на службениците во просветно-научната служба („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 14/52), Советот за законодавство и изградба на народната власт на Владата на ФНРЈ, по предлог од Претседателот на Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ прописува

П РА В И Л Н И К ЗА ПОЛОЖАЈНИТЕ ДОДАТОЦИ ВО ПРОСВЕТНО-НАУЧНАТА СЛУЖБА

Член 1

Службениците во просветно-научната служба што се наоѓаат на положајте утврдени со овој правилник и предвидени со систематизацијата на работните места, ќе примаат положасен додаток.

Член 2

Положајните во просветно-научната служба што повлекуваат положасен додаток се:

- 1) управник на установа за предшколско воспитување или на помал детски дом;
- 2) управник на дом за дефектни деца или на поголем детски дом;
- 3) управител на основна школа;
- 4) управник на ученички дом (интернат);
- 5) управник на студентски дом;
- 6) управител (директор) на нижа стручна школа;
- 7) директор на осмолетка или на нижа гимназија;
- 8) шеф на отсек на средна стручна школа, ако отсекот со кој раководи одговара на самостојна школа;
- 9) шеф на работилница или работилните на нижа или средна стручна школа, ако има работилницата или работилштето најмалку 3 учители (наставници) за практична настава;
- 10) директор на средна школа (за општо образование, уметничка или стручна);
- 11) директор на учителска школа;
- 12) просветен инспектор;
- 13) директор на виша школа;
- 14) директор на научен институт, на самостојна научна библиотека, на централна или градска библиотека, на специјален или поголем комплексен музеј, на конзерваторски завод односно на завод за заштита на споменици на културата и природните реткости или на државна архива;

15) шеф на одделение на научен институт, ако раководи со работа на поголем број асистенти и стручни соработници;

16) декан на факултет односно на висока школа;

17) проректор на универзитет;

18) ректор на универзитет односно на уметничка академија.

Условите под кои што положите споменати во точ. 8, 9, 14 и 15 повлекуваат положасен додаток ги утврдува советот за просвета, наука и култура на народната република, односно на сојузните установи Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ.

Член 3

Положајните од претходниот член се распоредуваат во положајните разреди од чл. 26 од Уредбата за звањата и платите на службениците во просветно-научната служба, и тоа:

П о л о ж а ј	Положен разред	Месечен износ на положајниот додаток	Дин.
1) управник на установа за предшколско воспитување или на помал детски дом —	VII	300—	800
2) управник на дом за дефектни деца или на поголем детски дом —	VI	500—	1.000
3) управител на основна школа	VII	300—	600
4) управник на ученички дом (интернат) —	VI	500—	800
5) управник на студентски дом	VI	500—	1.000
6) управител (директор) на нижа стручна школа —	VI	500—	1.000
7) директор на осмолетка или на нижа гимназија —	VI	500—	1.000
8) шеф на отсек на средна стручна школа, ако отсекот со кој раководи одговара на самостојна школа —	VI	500—	1.000
9) шеф на работилница или работилните на нижа или средна стручна школа, ако има работилницата или работилштето најмалку 3 учители (наставници) за практична настава —	VII	300—	600
10) директор на средна школа (за општо образование, учителска, уметничка или стручна) —	V	1.000—	1.500
11) просветен инспектор:			
а) на околица (град) —	IV	1.000—	1.500
б) на извршниот одбор на Автономната област, на Главниот извршен одбор на Народната скупштина на Автономната покраина, или во републички или сојузни организациони единици —	IV	1.000—	2.000
12) директор на виша школа —	IV	1.000—	2.000
13) директор на научен институт, на самостојна научна библиотека, на централна или градска библиотека, на специјален или поголем комплексен музеј, на конзерваторски завод односно на завод за заштита на спомениците на културата и природните реткости или на државна архива —	IV—II	1.000—	4.000
14) шеф одделение на научен институт, ако раководи со работа на поголем број асистенти и стручни соработници —	V	800—	1.500

П о л о ж а ј

	Положаен растед	Месечен износ на полагајниот додаток Дин.
15) декан на факултет односно на висока школа — — — —	II	2.000—4.000
16) проректор на универзитет —	II	2.000—4.000
17) ректор на универзитет одно- сно на уметничка академија	I	3.000—6.000

Член 4

Советите за просвета, наука и култура на народните републики, односно за сојузните установи Советот за наука и култура на Владата на ФНРЈ ќе извршат со напатствије, што ќе го донесат по предлог од надлежниот државен орган, категоризација на установите спрема нивниот карактер, важноста и обемот (број на децата, на учениците и др.) и ќе ја утврдат за раководителите во одделни установи или групи установи што имаат право на полагаен додаток по одредбите од овој правилник, висината на тој додаток.

Поединечни решенија за доделување полагаен додаток ќе донесува врз основа на напатствието од претходниот став старешината надлежен за назначување на службениците.

Член 5

Положајните додатоци во износите предвидени со овој правилник можат да се даваат само во рамките на средствата што се предвидени во предметката на приходите и расходите за полагајните додатоци.

Член 6

Положајните додатоци по одредбите од овој правилник течат од 1 јули 1952 година.

Член 7

Овој правилник влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 1138

16 јуни 1952 година

Белград

Потпретседател на Советот за законодавство
и изградба на народната власт на Владата
на ФНРЈ,

Министер на финансите на ФНРЈ.

Милентије Поповиќ, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за наука и култура,

Родољуб Чолаковиќ, с. р.

376

Врз основа на чл. 56 од Уредбата за посадата на параходите на трговската морнарица на ФНРЈ („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 80/48), пропишувам

П Р А В И Л Н И К ЗА ОСПОСОБУВАЊЕ ПЕРСОНАЛОТ НА ТРГОВ- СКАТА МОРНАРИЦА НА ФНРЈ

I. Општи одредби

Член 1

Членовите на посадата на бродовите на трговската морнарица на ФНРЈ мораат да бидат стручно оспособени за вршење работи на службата на палуба, службата на машини и општата служба на брод.

Лицата што вршат како членови на посада на бродот работи на звањата предвидени со овој правилник, се оспособуваат по прописите од овој правилник.

Лицата кои на бродовите вршат работи на своето занимање, како што се: тесар, електричар и др., се оспособуваат по прописите на својата струка.

Член 2

Работите на звањата предвидени со овој правилник можат да ги вршат само оние лица кои здобиле соодветно звање по прописите од овој правилник.

Член 3

Звањата од чл. 4 на овој правилник, за кои е потребно стручно оспособување се здобиваат со издавање овластение (бревет) за вршење работи на соодветното звање, а под условите пропишани со овој правилник.

II. Услови за здобивање звања

Член 4

Звањата во трговската морнарица на ФНРЈ се:

а) во службата на палубата:

- 1) морнар,
- 2) самостоен морнар,
- 3) кормилар,
- 4) водач на палуба,
- 5) бродоводач,
- 6) поручник на трговска морнарица,
- 7) капетан на крајбрежна пловидба,
- 8) капетан на долга пловидба,
- 9) радиотелеграфист II класа,
- 10) радиотелеграфист I класа.

б) во службата на машини:

- 1) јагленар,
- 2) чистач на машини,
- 3) огнар,
- 4) подмачкувач,
- 5) водач на машини,
- 6) помошник на бродски моторист,
- 7) бродски моторист,
- 8) поморски машинист III класа,
- 9) поморски машинист II класа,
- 10) поморски машинист I класа.

в) во општата служба:

- 1) бродски готвач,
- 2) бродски конобар

Стручно оспособување потребно е за сите звања наведени во горниот став, осем за звањето морнар, јагленар, чистач машини, подмачкувач и помошник на бродски моторист, кои се здобиваат по исполнувањето на пропишаните услови за укрцување во својство член на посада на брод со вршење на работи од овие звања.

Член 5

Членот на посадата во звањето морнар може да ги врши сите работи на своето звање (чл. 27 од Правилникот за определување работи на бродовите на трговската морнарица на ФНРЈ).

Член 6

Членот на посадата во звањето самостоен морнар може да ги врши сите работи на морнар и да управува со брод до 30 БРТ во границите на мала крајбрежна пловидба.

За здобивање звањето самостоен морнар потребен е пловидбен стаж од 3 години во звањето и на работите морнар во мала крајбрежна пловидба и положен стручен испит за звањето кормилар.

Член 7

Членот на посадата во звањето кормилар може да ги врши сите работи на кормилар и морнар (чл. 26 и 27 од Правилникот за определување работи на бродовите на трговската морнарица на ФНРЈ).

За здобивање звањето кормилар потребен е пловидбен стаж од 3 години во звањето и на работите на морнар, од кои најмалку 2 години на работите на палубна служба и положен стручен испит за звањето кормилар.

Член 8

Членот на посадата во звањето водач на палуба може да ги врши сите работи на своето звање (чл. 25 од Правилникот за определување работи на бродовите на трговската морнарица на ФНРЈ).

За здобивање звањето водач на палуба потребен е пловидбен стаж од 4 години во звањето и на работите кормилар и положен стручен испит за звањето водач на палубата.

Член 9

Членот на посадата во звањето бродоводач може:

- а) да врши работи на офицер на палуба на бродовите на мала крајбрежна пловидба до 500 БРТ,

- б) да заповеда на теретни бродови на мала крајбрежна пловидба до 200 БРТ и на патнички бродови на мала крајбрежна пловидба до 100 БРТ, на реморкери до 450 ИКС, и на рибарски бродови и технички пловни објекти.

За здобивање звањето бродоводач потребно е:

- а) звањето кормилар, пловидбен стаж од 5 години на работи од тоа звање, од кои најмалку 3 години во мала крајбрежна пловидба, завршен курс и положен стручен испит за звањето бродоводач или

- б) звањето самостоен морнар, пловидбен стаж од 5 години на работи од тоа звање, завршен курс и положен стручен испит за звањето бродоводач, или

- в) завршен рибарски отсек на средна поморска школа (поморски техникум), пловидбен стаж од 2 години на работите на морнар на трговски или рибарски брод и положен стручен испит за звањето бродоводач.

Член 10

Членот на посадата во звањето поручник на трговска морнарица може да врши:

- а) работи на III офицер на палуба, а по завршениот едногодишен пловидбен стаж и на II офицер на палуба на бродовите на долга и голема крајбрежна пловидба,

- б) работи на офицер на палуба на бродовите на мала крајбрежна пловидба.

За здобивање звањето поручник на трговска морнарица потребно е завршен научички отсек на средна поморска школа (поморски техникум) 2 години пловидбен стаж и положен стручен испит за звањето поручник на трговска морнарица.

Член 11

Членот на посадата во звањето капетан на крајбрежна пловидба може да врши служба на офицер на палуба и да заповеда на сите бродови на мала крајбрежна пловидба.

За здобивање звањето капетан на крајбрежна пловидба потребно е:

- а) звањето поручник на трговска морнарица, пловидбен стаж од 3 години на работи од тоа звање од кои најмалку една година во мала крајбрежна пловидба и положен дополнителен испит за звањето капетан на крајбрежна пловидба, или

- б) непотполна средна школа или нејзи рамна стручна спрема, пловидбен стаж од 5 години во звањето и на работите на бродоводач, завршен курс и положен испит за звањето капетан на крајбрежна пловидба.

Член 12

Членот на посадата во звањето капетан на долга пловидба може да врши служба на офицер на палуба и да заповеда со бродови од сите категории на пловидбата, како и со техничките пловни објекти од сите видови.

За здобивање звањето капетан на долга пловидба потребно е звањето поручник на трговската морнарица, две години пловидбен стаж на работите на офицер на палубата, од кои најмалку една година на бродовите на долга пловидба и завршена Виша поморска школа со положен дипломски испит.

Член 13

Членот на посадата во звањето радиотелеграфист II класа може:

- а) да врши радиотелефонска служба на бродските радиофонски станици,

- б) да врши радиотелеграфска служба на бродските радиостаници од III и II категорија,

- в) да управува со бродски радио-станици од III категорија, а по завршениот пловидбен стаж од 6 месеци и со бродските радио-станици од II категорија.

За здобивање звањето радиотелеграфист II класа потребно е завршен радиотелеграфски отсек на средна поморска школа (поморски техникум односно поремешната едногодишна радио-школа), 2 години пловидбен стаж, завршен курс и положен испит за звањето радиотелеграфист II класа.

Член 14

Членот на посадата во звањето радиотелеграфист I класа може да ги врши сите работи на радиотелеграфист II класа, а после една година пловидбен стаж на бродски радио-станици и да управува со радиостаници од I категорија.

За здобивање звањето радиотелеграфист I класа потребно е звањето радиотелеграфист II класа, 4 години пловидбен стаж на работите од тоа звање, завршен курс и положен испит за звањето радиотелеграфист I класа.

Член 15

Членот на посадата во звањето јатленар односно чистач на машини може да ги врши работите на своето звање (чл. 40 односно 41 од Правилникот за определување работи на бродовите на трговската морнарица на ФНРЈ).

Член 16

Членот на посадата во звањето огнар може да ги врши работите на своето звање (чл. 39 од Правилникот за определување работи на бродовите на трговската морнарица на ФНРЈ).

За здобивање звањето огнар на брод со погон на пара потребно е пловидбен стаж од 3 години, од кои 2 години најмалку во звањето и на работите јатленар и положен стручен испит за звањето огнар.

За здобивање звањето огнар на брод со моторен погон потребно е пловидбен стаж од 3 години, од кои најмалку 2 години во звањето и на работите чистач на машини на моторен брод и положен стручен испит за звањето огнар.

Член 17

Членот на посадата во звањето подмачкувач може да ги врши работите на своето звање (чл. 38 од Правилникот за определување работи на бродовите на трговската морнарица на ФНРЈ).

Член 18

Членот на посадата во звањето водач на машини може:

- а) да ги врши работите на своето звање (чл. 37 од Правилникот за определување работи на бродовите на трговската морнарица на ФНРЈ),

- б) да управува со машини на технички пловни објекти до 50 ИКС осем со машини на глибодери.

За здобивање звањето водач на машини потребно е пловидбен стаж од 3 години во звањето и на работите огнар и најмалку една година во звањето и на работите подмачкувач и положен стручен испит за звањето водач на машини.

Член 19

Членот на посадата во звањето помошник на бродски моторист може да помага во ракувањето со бродски мотори односно да управува со бродски мотори до 20 ИКС.

Член 20

Членот на посадата во звањето бродски моторист може да управува со бродски мотори до 300 ИКС.

За здобивање звањето бродски моторист е потребна најмалку една година работен стаж во механичка работилница и 2 години пловидбен стаж на моторен брод во звањето и на работите на помошник на бродски моторист, или во звањето и на работите — огнар на брод на пара односно подмачкувач на моторен брод, завршен курс и положен стручен испит за звањето бродски моторист.

Член 21

Членот на посадата во звањето поморски машинист III класа може:

- а) да врши служба на офицер на машини на бродовите со помалу од 3 офицера на машини,

б) да врши служба на III офицер на машини, а по завршениот едногодишен пловидбен стаж и на II офицер на машини на бродовите со 3 офицери на машини кои вршат стража во три смени,

в) да управува со бродски машини до 450 ИКС и со сите технички пловни објекти.

За задобивање звањето поморски машинист III класа потребен е завршен бродомашински отсек на средна поморска школа (поморски техникум), или соодветна средна стручна школа, две години пловидбен стаж и положен испит за звањето поморски машинист III класа.

Член 22

Членот на посадата во звањето поморски машинист II класа за погон на пара односно моторен погон може:

а) да врши служба на II офицер на машини, а по завршениот пловидбен стаж од 2 години и на I офицер на машини на бродовите со 3 офицери на машини кои вршат стража во три смени,

б) да управува со бродски машини до 1000 ИКС.

За задобивање звањето поморски машинист II класа за погон на пара односно моторен погон потребно е звањето поморски машинист III класа, пловидбен стаж од 2 години на работите од тоа звање, завршен курс и положен испит за звањето поморски машинист II класа за погон на пара односно моторен погон.

Поморскиот машинист II класа за погон на пара односно моторен погон може да полага диференцијален испит за погон на пара односно моторен погон ако како офицер на машини завршил пловидбен стаж од најмалку една година на брод со моторен погон односно со погон на пара.

Член 23

Членот на посадата во звањето поморски машинист I класа може да врши служба на офицер на машини и да управува со сите бродски моторни машини односно машини на пара без обзир на живната сила.

За задобивање звањето поморски машинист I класа е потребно звањето поморски машинист III класа, 2 години пловидбен стаж на работите на офицер на машини на моторен брод односно на брод со пара од кои најмалку една година на бродови на долга пловидба, завршена виша поморска школа со положен дипломски испит.

Член 24

Членот на посадата во звањето бродски готвач може да ги врши работите на своето занимање на брод како и работите на бродски економ.

За задобивање звањето бродски готвач е потребен пловидбен стаж од 3 години од кои најмалку 2 години на работи во кујна, завршен курс и положен стручен испит за звањето бродски готвач.

Член 25

Членот на посада во звањето бродски конобар може да ги врши работите на своето занимање на брод како и работи на бродски економ.

За задобивање звањето бродски конобар е потребен пловидбен стаж од 3 години од кои најмалку 2 години на работи на конобар, завршен курс и положен стручен испит за звањето бродски конобар.

III. Пловидбен стаж

Член 26

Пловидбениот стаж како услов за здобивање звања во смисла на овој правилник е времето кое мора членот на посадата да го проведе во вршење работи на определено звање или на бродска служба.

Во пловидбениот стаж потребен за здобивање звања на персоналот на службата на палуба и машини не се смета времето на укрцување на брод во расправа, а од вкупното време проведено на брод во поправање се смета најмалку 4 месеци.

На персоналот од општата служба му се смета во пловидбен стаж сето време додека трае работниот однос на бродот.

Во пловидбениот стаж за здобивање звањата од чл. 10, 13 и 21 од овој правилник се засметува најмалку една година пловидбен стаж завршен пред или за време на школувањето.

Член 27

За време на траењето на пловидбениот стаж лицата што се подготвуваат за здобивање на определено звање мораат да се запознаат со работите на тоа звање.

Лицата од чл. 10, 13 и 21 од овој правилник мораат за време на траењето на пловидбениот стаж за здобивање на звањата да се запознаат со сите работи на соодветната служба на која и' припаѓа звањето за кое се подготвуваат, а лицата од чл. 21 и со основните работи на палубна служба.

Член 28

Кадетот мора првата година на пловидбениот стаж да ја проведе на работи на морнар, а втората делум на работи на офицер на палуба, а делум на работи на морнар. Во текот на втората година на стабот кадетот е должен за време на пловидба да биде на заповедничкиот мост по 4 часа дневно на стража. Другото работно време во пловидба и во лука должен е да врши морнарски работи или да им помага на офицерите на палуба во административни и други работи.

Член 29

Асистентот на машини е должен за време на пловидбениот стаж додека пловид бродот да стражари во машините и да врши работи на подмачкувач, а додека е бродот во лука да им помага на машинистите во работите околу прегледувањето и поправката на машините.

Од пропишаниот пловидбен стаж за здобивање звањето поморски машинист III класа асистентот е должен најмалку $\frac{1}{3}$ да проведе на брод на пара.

Член 30

Асистент на радиотелеграфија должен е во првата година на пловидбениот стаж да работи по 4 часа дневно на радиотелеграфски работи. Другото работно време, додека пловид бродот или е во лука должен е да врши палубни и електричарски работи. Во втората година на стабот асистентот е должен сето работно време да работи на радиотелеграфски работи.

За време кога борави бродот во лука асистентот е должен да присуствува и да помага при прегледувањето и поправките на бродски радио-станции.

Член 31

На кадет, на асистент на машини и на асистент на радиотелеграфија мора за време на стабот за здобивање на звањата од чл. 10, 13 и 21 од овој правилник да му се определи инструктор со чија помош и контрола ќе се запозна со работите на службата и звањето за кое се подготвува. Инструктор може да биде, по правило, во више звање од истата бродска служба.

На еден инструктор не смеа да му се доделат повеќе од 3 приправници ако на некој брод има повеќе приправници за едно звање.

Член 32

Кадети, асистенти на машини и асистенти на радиотелеграфија мораат за време на пловидбениот стаж, а најмалку една година, да водат дневник. Овој дневник мора по содржината да му одговара на дневникот на односната бродска служба (бродски дневник, дневник на машини, радио-дневник), но може да се води и на одделна пагинирана бележница со згоден формат.

Дневникот од време до време мораат да го прегледуваат и да стават свои елементарни забелешки инструкторот и заповедникот на брод.

Дневникот се приложува кон молбата со која се бара дозвола за полагање на соодветниот стручен испит.

Член 33

Завршениот пропишан пловидбен стаж на украиниот персонал се докажува со извадок од поморската книшка и со извод од бродскиот дневник.

Изводот од претходниот став го заверува со свој потпис и штампил на бродот заповедникот на бродот и лучкиот орган во земјата, односно дипломатско-конзуларно претставништво на ФНРЈ во странство.

IV. Стручни испити

Член 34

Стручните испити во трговската морнарица имаат за цел да се установи дали располага кандидатот со стручно и практично знаење потребно за вршење работи на односното звање.

Член 35

Правото за полагање стручен испит се здобива по завршениот пловидбен стаж пропишан со овој правилник за поодделни звања.

Член 36

Кандидатот поднесува пријава за испит до претпријатието односно до работодавецот кај кого се наоѓа во служба.

Пријавата мора да биде четливо напишана (со рака или со машина), своерачно потпишана и прописно таксирана. Кон пријавата треба да се приложи во оригинал или во заверен препис:

- 1) последната школска сведожба или исправата за оспособувањето за звањето, ако е тоа услов за полагање испит за више звање,
- 2) потврдата за пловидбениот стаж,
- 3) дневникот — лицата што се подготвуваат за здобивање звања од чл. 10, 13 и 21 од овој правилник,
- 4) потврдата за работниот стаж во занаетчиска работилница — лицата што се подготвуваат за здобивање звања од чл. 10 на овој правилник.

Пријавата за испит со сите прилози од претходниот став мораат да ја подадат кандидатите за звањата од чл. 40 на овој правилник најдоцна за еден месец, а кандидатите од чл. 41 најдоцна 8 дена пред полагањето на испитот.

Претпријатието односно работодавецот ја испраќа пријавата за испит веднаш по приемот до управата на поморската област кај која сака кандидатот да полага стручен испит.

Член 37

Кога органот кому што е испратена пријавата за полагање стручен испит ќе установи дека кандидатот ги исполнува сите услови за полагање на стручниот испит, ќе донесе решение со кое на кандидатот му се одобрува да го полага стручниот испит и ќе ја испрати пријавата со сите прилози до комисијата при која кандидатот ќе го полага стручниот испит.

Испитната комисија ќе го определи местото и времето на полагањето на испитот и за тоа ќе го извести кандидатот преку неговото претпријатие односно работодавец.

Ако испитната комисија здобине уверение дека лицата што се подготвуваат за здобивање звања од чл. 10, 13 и 21 од овој правилник го водиле дневникот непотполно, невнимателно или нередно, или за време на пловидбениот стаж не се занимале доволно со работите на звањето за кое се подготвуваат или пловидбениот стаж да не им е завршен по прописите од овој правилник, може да ги одбие од полагање на испитот, а пловидбениот стаж да го продолжи најповеќе за уште една година, со тоа што за тоа време не води дневник.

Член 38

На кандидатот во работен однос што полага определен стручен испит ќе му се одобри потребно платено отсуство за да го полага стручниот испит.

Кога по покана патува за да го полага стручниот испит првпат, на кандидатот му припаѓа право за на-

допната трошковите по важеките прописи за надокнада на трошковите за службени патувања.

Ако кандидатот без оправдание не пристапи кон полагање на испитот, не му припаѓа надокнадата на патните трошкови.

Ако кандидатот без оправдание се откаже од веќе започнатото полагање на испитот, покрај губитокот на правото за надокнада на патните трошкови, ќе се смета дека паднал на испитот.

Член 39

Стручните испити се полагаат пред комисијата што се формира при управите на поморските области на Северниот, Средниот и Јужниот Јадран.

Испитната комисија се состои од претседател и двајца постојани члена. Таа може по потреба да се дополни со уште онолку члена колку е потребно поради испитувањето од сите предмети.

Претседателот и постојаните членови на испитните комисији за поодделни звања ги назначува Министарството на поморството на ФНРЈ по предлог од управата на поморската област за секоја календарска година однапред, а другите членови на испитните комисији и наставниците на курсеви ги назначува началникот на управата на поморската област од редовите на наставниците на поморските школи и други стручњаци.

Испитувачите на поодделни предмети се сметаат членови на испитната комисија само за предметот што испитуваат и не се должни да присуствуваат на испитување на други предмети.

Записникот на испитната комисија покрај другото содржи: фамилијарно и родено име на членовите на комисијата и на кандидатот што полага испит, датум и место на полагањето на испитот, дадените прашања, темата на писмениот испит и оцена.

Записникот го потпишуваат претседателот, сите членови и записничарот на испитната комисија.

Член 40

За звањето за чие здобивање се бара завршен курс и положен испит се определуваат постојани испитни срокови, и тоа:

- 1) за испит на бродоводач: во јануари пред испитната комисија при Управата на Поморската област на Северниот Јадран, во април пред испитната комисија при Управата на Поморската област на Средниот Јадран и во октомври пред испитната комисија при Управата на Поморската област на Јужниот Јадран.

- 2) за испит на капетан на крајбрежна пловидба: во мај пред испитната комисија при Управата на Поморската област на Северниот Јадран и во декември пред испитната комисија при Управата на Поморската област на Средниот Јадран,

- 3) за испит на бродски моторист: во јануари пред испитната комисија при Управата на Поморската област на Северниот Јадран, во април пред испитната комисија при Управата на Поморската област на Средниот Јадран и во октомври пред испитната комисија при Управата на Поморската област на Јужниот Јадран,

- 4) за испит на поморски машинист II класа: во мај пред испитната комисија при Управата на Поморската област на Северниот Јадран и во декември пред испитната комисија при Управата на Поморската област на Средниот Јадран,

- 5) за испит на радиотелеграфист I и II класа: во април пред испитната комисија при Управата на Поморската област на Северниот Јадран и во ноември пред испитната комисија при Управата на Поморската област на Средниот Јадран, и

- 6) за испит на бродски готвач и бродски конобар: во април пред испитната комисија при Управата на Поморската област на Северниот Јадран.

Член 41

За звањето кормилар, водач на палуба, поручник на трговска морнарица, огнар, водач на машини, поморски машинист III класа за чие здобивање се бара

само положен стручен испит без претходен курс, не се определуваат постојани испитни срокови, и затоа испитот може да се полага во секое време на годината пред испитна комисија при која и да било установа на поморската област по избор на кандидатот.

Член 42

Стручниот испит е устен и практичен, а и писмен за звањата за кои е предвидено тоа со овој правилник.

Најнапред се полага писмен дел на испитот, а потоа устен и практичен ако условите под кои се полага стручниот испит не бараат инаков распоред.

Член 43

Писмениот дел на испитот опфаќа решавање практични задачи од областа на работата на односниот кандидат. Писмениот испит може да се состои од обработка на една или повеќе теми. При изработката на писмената задача на кандидатот му е дозволено да се служи само со законски текстови.

За писмениот испит, испитувачот треба да подготви три различни задачи од областа пропишана со испитната програма, од кои непосредно пред почетокот на писмениот испит со претседателот на испитната комисија избира една која му се дава на кандидатот.

Писмениот испит го полагаат сите кандидати заедно под надзор на еден постојан член на испитната комисија.

Член 44

Изработената писмена задача кандидатот му ја предава на претседателот односно на постојаниот член на испитната комисија што присуствува на писмениот испит.

Ако кандидатот не ја завршил задачата во определеното време ќе го предаде составот недовршен.

На кандидатот кој не ќе го положи писмениот испит со успех, нема да му се дозволи да полага устен и практичен испит од тој предмет и се смета дека тој предмет не го положил.

Член 45

Практичниот дел на испитот се одржува на брод снабден со потребен алат, со разни машини и материјал, а ако таков брод не е на располагање, тогаш заветискиот дел на практичниот испит се одржува во множинство во школска работилница на средна поморска школа (поморски техникум) или слична стручна школа, а погонскиот дел на практичниот испит на соодветен брод.

Практичниот дел на испитот на готвач и конобар се одржува на брод или во згоден ресторант на копно.

Практичниот дел на испитот треба да опфати една посложена или повеќе прости работни операции од групата на бродски работи на дотичното звање.

Член 46

На усниот испит на кандидатот му се постават три прашања од секој предмет, одбрани така да опфатат разни делови на испитната програма.

Прашањата се даваат на напред подготвени ливчиња кои треба да ги има за три повеќе отколку што кандидати, за да би имал можност и кандидатот последен по ред да избира ливчиња.

Секој испитувач е должен за својот предмет да подготви уште и листа на прашањата кои се содржани на испитните ливчиња, и таа листа пред почетокот на испитот да и ја поднесе на испитната комисија на увид и одобрение.

Член 47

Дополнителен испит постои за членовите на посада во звањето огнар и поморски машинист II класа кои од погон на пара преминуваат на моторен погон или обрнато, како и за поручник на трговска морнарица кој исполнува услови за добивање звање капетан на крајбрежна пловидба.

Осврните и поморските машинисти II класа можат да полагаат дополнителен испит ако на соодветниот

вид погон имаат пловидбен стаж и тоа огнар 6 месеци, а поморски машинист II класа една година. Овој стаж може да биде завршен и за време на задолжителниот пловидбен стаж за тоа звање.

Член 48

На испитот за звањето кормилар се полага:
— усно: Навигација, Поморство, Сигнализација, Прописи за одбегнување судрувања на море,
— практично: Морнарска работа.

Член 49

На испитот за звањето водач на палуба се полага:
— усно: Навигација, Поморство, Прописи за одбегнување судрување на море.

Член 50

На испитот за звањето бродоводач се полага:
— усно: Наутика, Поморство, Сигнализација, Прописи за одбегнување судрување на море, Метеорологија, Бродомашинство, Поморско право, Бродско работење,
— практично: Наутика, Маневра.

Член 51

На испитот за звањето поручник на трговска морнарица се полага:
— писмено: Наутика, Поморско право,
— усно: Наутика, Поморство, Сигнализација, Прописи за одбегнување судрување на море, Поморско право, Бродска медицина.

Член 52

На испитот за звањето капетан на крајбрежна пловидба бродоводачот полага:
— писмено: Поморско право,
— усно: Наутика, Поморство, Поморско право, Прописи за одбегнување судрување на море, Метеорологија и Океанографија и Бродско работење.
Поручник на трговска морнарица полага: Поморство, Метеорологија и Океанографија и Бродско работење.

Член 53

Како испит за звањето капетан на долга пловидба се смета дипломскиот испит во научкиот одсек на виша поморска школа.

Член 54

На испитот за звањето радиотелеграфист II класа се полага:
— усно: Електротехника, Радиотехника, Меѓународни конвенции и правилници за радиотелеграфската служба, Радиосигнализација, Англиски јазик,
— практично: Радиосигнализација, Ракување со радиостаница.

Член 55

На испитот за звањето радиотелеграфист I класа се полагаат усно и практично истите предмети од горниот член, само по поширока испитна програма.

Член 56

На испитот за звањето огнар се полага:
а) за погон на пара:
— усно: Котлови, Парни машини, Поморство,
— практично: Погон на котлови и машини.
б) за моторен погон:
— усно: Бродски мотори, Поморство,
— практично: Погон на мотори и помошни котлови.

Член 57

На испитот за звањето водач на машини се полага:
— практично: Погон на котлови и машини.

Член 58

На испитот за звањето бродски моторист се полага:
— усно: Бродски мотори, Електротехника, Поморство,
— практично: Погон на мотори;

Член 59

На испитот за звањето поморски машинист II класа се полага:

— писмено: Извештај за пречките и хавариите во погонот, Толкување причините и начинот за отстранување,

— усно: Котлови, Парни машини, Парни турбини, Мотори, Помошни машини, Електротехника, Технички прописи,

— практично: Занаетчиска способност, Погон и одржување на бродомашинските уреѓаи.

Член 60

На испитот за звањето поморски машинист II класа се полага:

а) за погон на пара:

— писмено: По една пресметка од механика, Термодинамика, Електротехника и Бродомашинство применета на погонот на пара,

— усно: Парни котлови, Парни машини, Парни турбини, Помошни машини, Електротехника, Технологија, Технички прописи,

— практично: Погон и одржување на парните котлови, парните машини и парните турбини.

б) за моторен погон:

— писмено: По една предметка од механика, Термодинамика, Електротехника и Мотористика применета на моторен погон,

— усно: Мотори, Помошни машини, Електротехника, Технологија, Технички прописи,

— практично: Погон и одржување на мотори и помошни уреѓаи.

Член 61

Како испит за звањето поморски машинист I класа се смета дипломскиот испит во бродомашинскиот одсек на виша поморска школа

Член 62

На испитот за звањето бродски готвач се полага:

— усно: Српскохрватски јазик, Странски јазик, Сметање, Познавање стоки, Готвење;

— практично: Готвење.

Член 63

На испитот за звањето бродски конобар се полага:

— усно: Српскохрватски јазик, Странски јазик, Сметање, Познавање стоки, Послужување;

— практично: Послужување.

Член 64

По завршениот испит испитната комисија го оценува целокупниот успех што го покажал кандидатот на писмениот, усниот и практичниот испит.

Успехот на кандидатот се оценува со одличен (5), многу добар (4), добар (3), доволен (2) или недоулен (1).

Оцената за секој предмет ја предлага испитувачот, а конечната оценка ја утврдува испитната комисија со мнозинство гласови.

Член 65

На кандидатите што ќе го положат испитот со успех им се издава сведожба, во која се внесува презимето, татковото име и името на кандидатот, датум, место и народна република на раѓањето, ден и место на одржувањето на испитот, број на записникот под кој е заведена сведошката, вид на испитот, покажан успех и звање за кое се полага испитот.

Сведошката ја потпишуваат претседателот и сите членови на испитната комисија.

Општата оценка на испитот се изводи врз основа на просекот од сите поединечни оценки и така добиената оценка се внесува со букви во испитната сведожба.

Член 66

Кандидатот што ќе добие негативна оценка (недоулен) од еден предмет може да полага поправителен испит од тој предмет, а кандидатот што ќе добие негативна оценка од два или повеќе предмети мора да го повтори целиот испит.

Поправителен испит односно повторен испит може да се полага во наредниот испитен срок односно кога

не се определени испитните срокови, во рокот што ќе го определи испитната комисија, но во никој случај не порано од два месеца по полагањето на испитот.

Забелешка за неположените предмети или испит, како и за сроковите на повторното полагање испитната комисија ја бележи на сведошката што треба да ја приложи кон молбата кандидатот при повторното полагање на испитот.

За едно исто звање може да се полага испит најмногу трипати.

V. Стручни курсеви

Член 67

Стручните курсеви се одржуваат по правило, само за оние звања за кои е тоа изрично определено во овој правилник.

По потреба можат да се одржуваат курсеви и за други звања, и тоа или како помошни за подготвување на кандидатот за испит, или за наголемување стручноста односно специјализација во истото звање.

Сите курсеви се одржуваат првенствено во стручните поморски школи или во претпријатијата и установите ако во нив постојат потребни услови за тоа.

Курс може да се отвори ако се пријават за него најмалку 5 слушатели, а на еден ист курс може да се примат, по правило, најмногу 25 слушатели.

Член 68

Стручните курсеви ги организираат и со нив раководат управите на поморските области.

Курсот за звањето бродоводач трае осум недели со вкупно 240 часа настава, а почнува на:

а) првиот понеделник на февруари месец под раководство на Управата на Поморската област на Средниот Јадран;

б) првиот понеделник на август месец под раководство на Управата на Поморската област на Јужниот Јадран;

в) првиот понеделник на ноември месец под раководство на Управата на Поморската област на Северниот Јадран.

Курсот за звањето капетан на крајбрежна пловидба трае 8 недели или вкупно 240 часа настава, а почнува на:

а) првиот понеделник на март месец под раководство на Управата на Поморската област на Северниот Јадран;

б) првиот понеделник на октомври месец под раководство на Управата на Поморската област на Средниот Јадран.

Курсот за звањето бродски моторист трае 8 недели или вкупно 240 часа настава, а почнува на:

а) првиот понеделник на февруари месец под раководство на Управата на Поморската област на Средниот Јадран;

б) првиот понеделник на август месец под раководство на Управата на Поморската област на Јужниот Јадран;

в) првиот понеделник на ноември месец под раководство на Управата на Поморската област на Северниот Јадран.

Курсот за звањето поморски машинист II класа трае 8 недели или вкупно 240 часа настава, а почнува на:

а) првиот понеделник на март месец под раководство на Управата на Поморската област на Северниот Јадран;

б) првиот понеделник на октомври месец под раководство на Управата на Поморската област на Средниот Јадран.

Курсевите за звањата раднотелеграфист II класа и раднотелеграфист I класа траат 12 недели или вкупно 360 часа настава, а почнуваат на:

а) првиот понеделник на февруари месец под раководство на Управата на Поморската област на Северниот Јадран;

б) првиот понеделник на септември месец под раководство на Управата на Поморската област на Средниот Јадран.

Курсот за звањето бродски готвач и конобар трае 24 недели или вкупно 720 часа настава, а почнува на првиот понеделник октомври месец под раководство на Управата на Поморската област на Северниот Јадран.

Член 69

Помошните курсеви и курсеви за наголемување стручноста или за здобивање специјалноста во истото звање ги организираат поодделни заинтересирани претпријатија и установи сами или повеќе нив заедно.

Член 70

Секој слушател на курсот е должен при запишувањето на курсот да уплати такса за посегување на курсот.

Износот на таксата се определува за секој поодделен курс одделно, а оразмерно со трошковите на наставата и материјалните трошкови нужни за нормалното работење на курсот.

Член 71

За секој курс што се отвора треба да се определи раководител на курсот.

Ако се одржува курсот во поморска школа, раководител е директор на школата или лицето определено од него, а инаку раководителот на курсот го определува органот што го отвора курсот.

Раководителот на курсот е одговорен за правилната и успешната работа на курсот. Тој го определува планот за работа за секоја недела однапред, се грижи за редовниот тек на наставата и за правилното изводење на наставниот план и програмата, и заедно со наставниците го определува редот и дисциплината на курсот и ги спроведува во живот одлуките од советот на курсот. Тој ја води сета административна работа на курсот, а во текот и по завршетокот на курсот поднесува извештај за работата на курсот до органот што го има општо раководство над курсот.

Член 72

Наставниците на курсот треба да се именуваат од редовите на наставниците на поморски и други школи и од редовите на најдобрите поморски и други стручњаци.

Наставниците се должни материјалата пропишана со наставната програма да ја обработат совесно и на начин разбирлив и пристапен на кандидатите, држејќи се во своите предавања првенствено за практичните примери на тие предмети.

Член 73

За време на курсот се води дневник на курсот во кој го внесуваат наставниците времето на одржаниот час, предметот и материјалата што е обработена, бројот на присутните и имњата на отсутните слушатели, како и своите примедби и забелешки.

За време на курсот наставниците вршат од време на време испитувања со цел да го проверат квалитетот на знањето и во одделен прозивник ги внесуваат оцените и забелешките за стручното напредување и залагањето на слушателите.

Член 74

Наставните програми на курсевите и испитните програми за одделни звања ќе ги пропише Министерството на поморството на ФНРЈ.

VI. Исправи за оспособување

Член 75

На лицата што ги исполнуваат условите за добивање определено звање, а кои осем тоа имаат за соодветната служба на брод соодветна телесна и душевна способност по важеките пропис за лекарски преглед и бележење на членовите на посадата на бродовите на трговската морнарица на ФНРЈ, управата на поморската област надлежна по престојот на моштелот ќе им издаде овластение за вршење работи на определено звање (бrevet).

Член 76

Издавање на бреветот се бара со молба кон која треба да се приложи:

1) уверение за положениот стручен испит за соодветното звање,

2) лекарско уверение за телесната и душевната способност за вршење работи на звањето,

3) противвредност во пари за бревет како печатен образец.

Член 77

Против решението од управата на поморската област со кое се одбија издавање на бревет може да се изјави жалба во рок од 8 дена по приемот на решението.

Жалбата се подава до управата на поморската област што го донела првостепеното решение.

Решените по жалбата донесува Министерството на поморството на ФНРЈ.

Член 78

Во случај на докажано губење на бревет управата на поморската област ќе издаде дупликат, по наплатата на петорниот износ на определена цена на бреветот, осем во случај ако губењето на бреветот е последица на виша сила.

VII. Преодни и завршни одредби

Член 79

Пловидбениот стаж завршен по досегашните прописи се признава во пловидбениот стаж пропишан како услов за здобивање звањата предвидени со овој правилник.

Член 80

На испитите за звањата од овој правилник, им одговараат порано положените испити, и тоа:

1) на испитот за звањето кормилар — испитот порано положен за кормилар;

2) на испитот за звањето водач на палуба — испитот порано положен за бродски раководител, управител на ограничена мала крајбрежна пловидба и за бродоводач на ограничена крајбрежна пловидба;

3) на испитот за звањето бродоводач — испитот порано положен за бродски раководител на крајбрежен и локален сообраќај, поручник на крајбрежна пловидба, управител на мала крајбрежна пловидба, бродоводач на крајбрежна пловидба, бродоводач на крајбрежна пловидба со право на заповедање со пароброди до 200 БРТ, вршење служба на I офицер на патнички бродови до 500 БРТ и на теретни до 1000 БРТ, како и испитот за звањето «marinaio autorizzato» што државјаните на ФНРЈ од новоослободените краишта го положили под Италија пред ослободувањето;

4) на испитот за звањето поручник на трговска морнарица — испитот порано положен за поручник на долга пловидба;

5) на испитот за звањето капетан на крајбрежна пловидба, испитот порано положен за управител на голема крајбрежна пловидба, како и испитот за звањето «professione marittimo» што државјаните на ФНРЈ од новоослободените краишта го положили под Италија пред ослободувањето;

6) на испитот за звањето радиотелеграфист II класа — испитот порано положен за радист;

7) на испитот за звањето радиотелеграфист I класа — испитот порано положен за постар радист;

8) на испитот за звањето огнар — испитот порано положен за бродомашински помошник на котларница и машинарница;

9) на испитот за звањето водач на машини — испитот порано положен за бродомашински раководител;

10) на испитот за звањето поморски машинист III класа — испитот порано положен за помлад поморски машинист.

На испитите за звањата што не се овде споменати оти називите и работите им останале исти, им одговараат испитите порано положени за истите звања.

Член 81

Персоналот на трговската морнарица чијшто стручен испит порано положен не му одговара на стручниот испит што се бара за здобивање звањата пред-

видени со овој правилник мора да положи стручен односно дополнителен испит на соодветното звање.

Лицата што имаат на денот на влегувањето во сила на овој правилник најмалку 2 години пловидбен стаж на работите на кормилар, огнар, водач на палуба, водач на машини, готвач или конобар, можат да ги здобијат соодветните звања предвидени со овој правилник и без полагање на стручниот испит за тие звања, ако ги исполнуваат другите услови за здобивање на тие звања.

Член 82

Лицата што се затечени на денот на влегувањето во сила на овој правилник во звањето поручник на трговска морнарица односно поморски машинист II класа, а кои на 1 јануари 1951 година имале 2 години пловидбен стаж на работите на офицер на палуба на бродовите на долга или голема крајбрежна пловидба, односно на офицер на машини на брод со погон на пара или моторен погон јакост до 1000 ИКС, можат да ги здобијат звањата капетан на долга пловидба односно поморски машинист I класа и без завршена виша поморска школа, ако положат испит за ова звање по наставната програма за тоа звање што била тогаш во сила.

Решение за дозволата за полагање испит по ст. 1 од овој член донесува надлежната управа на поморската област.

Член 83

Во исклучителни и нарочно оправдани случаи Министерот на поморството на ФНРЈ може да дозволи да се полага стручниот испит за соодветното звање и пред потполно завршениот пловидбен стаж доколку лицето ги исполнува сите други услови предвидени со овој правилник.

Член 84

На лицата што здобиле во воената морнарица или во странство стручно оспособување за вршење работи на поодделно звање на службата на палуба, службата на машини или на општата служба, и на лицата што здобиле во внатрешната пловидба стручно оспособување за вршење работи на службата на машини или на општата служба, Министерството на поморството на ФНРЈ може да им го признае здобиеното оспособување ако имаат соодветна школска спрема и ако провеле на истовидни работи најмалку онолку време колку изнесува пловидбениот стаж кој се бара за здобивање соодветни звања по прописите од овој правилник.

На лицата од горниот став Министерство на поморството на ФНРЈ може да им определи да положат дополнителен испит или да завршат дополнителен пловидбен стаж во нижето звање.

Член 85

Бреветите издадени по 6 април 1941 година губат важност со влегувањето во сила на овој правилник и мораат во рок од една година да се заменат со нови.

Нов бревет нема да им се издава на лицата што добиле исправи за оспособување или здобиле квалификации за звањето од овој правилник спротивно на прописите што важеле во време на издавањето на бреветот или здобивањето на квалификациите.

Член 86

Овој правилник влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 5559

16 јуни 1952 година

Белград

Министер на поморството на ФНРЈ,
Макс Баке, с. р.

377.

Врз основа на чл. 37 од Основната уредба за звањата и платите на службениците на државните органи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 14/52), а во согласност со Советот за законодавство и изградба на народната власт на Владата на ФНРЈ, прописувам

ПРАВИЛНИК

ЗА ИЗМЕНУВАЊАТА И ДОПОЛНУВАЊАТА НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА ЗВАЊАТА И ПЛАТИТЕ НА СЛУЖБЕНИЦИТЕ ОД ХИДРОМЕТЕОРОЛОШКАТА СТРУКА ЗАПОСЛЕНИ ВО ХИДРОМЕТЕОРОЛОШКАТА СЛУЖБА

Член 1

Членот 1 од Правилникот за звањата и платите на службениците од хидрометеоролошката струка запослени во хидрометеоролошката служба („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/52) се дополнува така што во ставот 1, после точ. 2 се додава нова точ. 3, која гласи:

„3) радиотелеграфист.“

Досегашните точки 3) и 4) на ставот 1 стануваат точки 4) и 5).

Член 2

Во чл. 2 после ставот 2 се додава нов став кој гласи:

„За звањето радиотелеграфист потребна е непотполна, средна школа, радиотелеграфска школа или курс, или соодветна спрема и пракса во Југословенската народна армија, и положен испит за тоа звање.“

Член 3

Во чл. 3 се додава нова точка 3) која гласи:

„3) звањето радиотелеграфист — од XVII до XIII платен разред заклучно.“

Досегашните точки 3) и 4) стануваат точки 4) и 5).

Член 4

Во чл. 4, по зборот „звањето“ се додава зборот „радиотелеграфист“.

Член 5

Во ст. 1 чл. 5 по зборот „приправник“ се додава: „за звањето радиотелеграфист се назначува во XVII платен разред“.

Во ст. 2 чл. 5 по зборот „назначуваат“ се додава: „во звањето радиотелеграфист во XVI платен разред.“

Член 6

Во ст. 2 чл. 14, во вториот ред, по зборот „во“ да се додаде „XIII и.“

Член 7

По членот 14 се додава нов оддел:

„V. Одделни додатоци“

Се додава нов член 14а кој гласи:

„На хидрометеоролошките службеници што вршат служба во долу споменатите метеоролошки станици им припаѓа одделен додаток за потешки услови на животот и тоа:

1) во метеоролошката опсерваторија на Бјеласница 1.300 динари;

2) на метеоролошките синоптички станици Кредарница, Кривац, Копаоник, Златибор, Пелистер и Палагруж 1.000 динари;

3) во станиците Парг и Мосор 600 динари.

Досегашниот оддел V станува оддел VI, а одделот VI станува оддел VII.

Член 8

По чл. 16 се додава нов член 16а кој гласи:

„Службениците затечени во звањето радиотелеграфист III класа се преводат од XVII до XV платен разред, во звањето радиотелеграфист II класа во XVI и XV платен разред и во звањето радиотелеграфист I класа од XV до XIII платен разред заклучно.

Платниот разред се определува спрема годините на служба сметајќи за почетниот платен разред време до три години служба, за наредниот од три до шест години служба

На службениците што имаат школска спрема помала од непотполна средна школа за почетниот платен разред им се смета времето до 6 години служба, за наредниот платен разред 6 до 9 години итн.“

Член 9

Овој правилник влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 1640

17 јуни 1952 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Генерален секретар на Владата на ФНРЈ,
Љубодраг Ѓуриќ, с. р.

Согласен,

Потпретседател на Советот за законодавство
и изградба на народната власт на Владата
на ФНРЈ,

Министер на финансите на ФНРЈ,
Милентије Поповиќ, с. р.

378.

Врз основа на чл. 1 од Уредбата за слободната продажба и за цените на стоките за широка потрошувачка („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 3/51), во врска со чл. 3 и 4 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50), издаваме

НАРЕДБА ЗА ПРОМЕТОТ И ЦЕНИТЕ НА ПРИРОДНИ ВИНА И РАКИЈА

1. Производителите на природни вина и ракија, а тоа: државните селско-стопански добра, селанските работни задруги, општите земјоделски задруги, лозарските задруги и приватните производители можат своето вино и ракија слободно да ги продаваат на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија по цените според условите на пазарот.

Селанските работни задруги, општите земјоделски задруги и лозарските задруги можат да ги продаваат своите производи било непосредно било преку околните сојузи на земјоделските задруги.

2. Производителите на природни вина и ракија не можат да ги продаваат овие производи на дневните пазари, на кои се продаваат животни прехрани. Тие можат да ги продаваат овие производи само на јавните места што ќе ги определат надлежните државни органи нарочно за продажба на овие производи, како и на неделните и други панаѓури.

На местата определени за продажба на вино и ракија во смисла на претходниот став, производителите можат да ги продаваат овие производи само во поголеми количини, а во никој случај не можат да ги продаваат на мало (да ги крчат).

3. Во винородните краишта, каде што е тоа уобичаено, производителите можат во своите куќи, односно на своите имоти, да им продаваат вино и ракија и на индивидуалните потрошувачи, со тоа што не можат да ја вршат оваа продажба со точење (крчење), доколку немаат одделна дозвола за точење алкохолни пијалаци.

4. Државните селско-стопански добра, селанските работни задруги, општите земјоделски задруги и лозарските задруги можат во своите продавници, доколку имаат одобрение за отворање продавници според постоещите прописи, да го продаваат своето вино и ракија во затворени шиниња

5. Државните селско-стопански добра, селанските работни задруги општите земјоделски задруги, лозарските задруги и околните сојузи на земјоделските задруги, како и специјализираните трговски претпријатија за промет со алкохолни пијалаци на големо можат да продаваат вино и ракија и во нарочно отворени визби. Во овие визби можат виното и ракија да им се продаваат на потрошувачите и во отворени садови, но само за трошење надвор од визбите. За отворање вакви визби е потребно одобрението предвидено по Уредбата за оснивањето и дејноста на трговските претпријатија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 6/52) за отворање продавници.

5. Купувањето на природни вина и ракија од производителите и од трговските претпријатија го вршат купувачите слободно на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија, по цените според условите на пазарот.

6. Продажбата на природни вина и ракија како од страна на производителите така и од страна на државната, задружната и приватната трговска и угостителска мрежа се врши по цените според условите на пазарот.

7. Со влегувањето во сила на оваа наредба престанува да важи Наредбата за регулирање прометот и цените на природни вина и ракија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 56/51).

8. Оваа наредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 7345

17 јуни 1952 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

Министер на финансите на ФНРЈ,
Милентије Поповиќ, с. р.

379.

Врз основа на чл. 47 од Уредбата за оснивање заводи за социјално осигурување и за временото управување со средствата за социјално осигурување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 30/52), а во согласност со Претседателот на Советот за законодавство и изградба на народната власт на Владата на ФНРЈ, пропишувам

ПРВО НАПАТСТВИЕ ЗА СПРОВЕДУВАЊЕ НА УРЕДБАТА ЗА ОСНИВАЊЕ ЗАВОДИ ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРУВАЊЕ И ЗА ВРЕМЕНОТО УПРАВУВАЊЕ СО СРЕДСТВАТА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРУВАЊЕ

Оснивање заводи за социјално осигурување

1. — Советот за народно здравје и социјална политика на владата на народната република ќе побара веднаш предлог од земскиот совет на сојузот на синдикатите, и врз основа на добивениот предлог ќе назначи најдоцна до 25 јуни 1952 година времен одбор на заводот за социјално осигурување на народната република од 5 до 7 члена.

Народните одбори на околините и градовите ќе побараат веднаш предлог од околните односно месните синдикални совети, и врз основа на добивените предлози ќе назначат најдоцна до 30 јуни 1952 година времен одбор на социјалното осигурување од 3 до 7 члена. Времените одбори на социјалното осигурување ќе се назначат во сите околини и градови, без обзир дали околицата (грамот) ќе има завод за

социјално осигурување само за своето подрачје или заеднички завод со друга околија (град).

2. — Советот за народно здравје и социјална политика на владата на народната република едновременно со назначување на временниот одбор ќе донесе решение за оснивање завод за социјално осигурување на народната република и ќе го определи рокот за предавање службата на социјалното осигурување на заводот, односно за преземање на таа служба од страна на временниот одбор на заводот.

3. — Времените одбори на социјалното осигурување во околиите (градовите) ќе прибават мислење од народниот одбор и од околинскиот односно месниот синдикален совет за тоа дали во околијата (градот) има услови за оснивање самостоен завод за социјално осигурување. Кога временниот одбор врз основа на прибавените мислења ќе донесе заклучок дека има услови за формирање самостоен завод, ќе поднесе за тоа предлог до временниот одбор на заводот за социјално осигурување на народната република.

Но, ако временниот одбор заклучи дека, со обзир на неразвиеноста на стопанството на околијата (градот) бројот на осигурениците, состојбата на здравствената служба и сл., нема услови за оснивање завод за социјално осигурување и во таа околија (град), ќе се согласи со временниот одбор на соседната околија (град) за оснивање заеднички завод за социјално осигурување и ќе поднесе за тоа предлог до временниот одбор на заводот за социјално осигурување на народната република.

Временниот одбор на заводот за социјално осигурување на народната република, откако ќе ги разгледа добивените предлози и податоците со кои располага тој, ако е согласен со предлогот за оснивање одделен завод за подрачје на поодделна околија (град), ќе му ја соопшти својата согласност на народниот одбор и на временниот одбор на социјалното осигурување за чиј предлог се работи. Ако временниот одбор на заводот за социјално осигурување на народната република не е согласен со предлогот за оснивање одделен завод за подрачје на поодделна околија (град), како и кога е согласен со предлогот за оснивање заеднички завод за подрачје на повеќе околиии или град и околија, ќе поднесе образложен предлог до владата на народната република поради донесување решение за оснивање заеднички завод за социјално осигурување за подрачје на две или повеќе околиии односно за подрачје на град и околија.

Решението на владата на народната република се испраќа до сите заинтересирани народни одбори и до временните одбори на социјалното осигурување.

При поднесувањето на овој предлог временниот завод за социјалното осигурување на народната република се раководи со начелото дека секоја околија (град) треба по можност да има свој завод за социјално осигурување.

4. — Кога народниот одбор на околија (град) ќе добие согласност од временниот одбор на заводот за социјално осигурување на народната република за оснивање одделен завод за своето подрачје, ќе донесе решение за оснивање на заводот и ќе го определи рокот за предавање службата на социјалното осигурување на заводот, односно рокот за преземање на таа служба од страна на временниот одбор на заводот.

Кога народните одбори за чие подрачје е основан со решение на владата на народната република заеднички завод за социјално осигурување ќе го добијат тоа решение, согласно ќе назначат нов заеднички временен одбор на заводот, кој ќе ја преземе службата на социјалното осигурување од заинтересираните народни одбори.

Временниот одбор на заводот основан за подрачје на две или повеќе околиии, задолжително ќе оснива испостави на заводот во седиштата на оние околиии во кои не е седиштето на заедничкиот завод.

5. — Предавањето на службата на социјалното осигурување од страна на управата за социјално осигурување на временните одбори ќе се изврши записнички.

Народните одбори ќе ги предадат а заводите за социјалното осигурување ќе ги преземат сите службеници на управите за социјално осигурување, инвентарот, како и потрошните материјали за почеток на работењето на заводот, работните книги, евиденциите и архивата што се однесува до работењето на социјалното осигурување. За извршеното преземање на службата на социјалното осигурување временните одбори на заводот за социјално осигурување на околијата (градот) ќе поднесат извештај до заводот за социјално осигурување на народната република.

Народните одбори ќе им го предадат на заводите за социјално осигурување ситиот инвентар што бил на употреба во управите за социјално осигурување на 1 јануари 1952 година. Исто така, народните одбори ќе се грижат на заводите за социјално осигурување да им се вратат машините за сметање и пишување и другиот инвентар што им го предале при расформирањето бившите експозитури на Државниот завод за социјално осигурување.

Народните одбори на околијата (градот) ќе им обезбедат на заводите за социјално осигурување соодветни простории, а по можност во зградите на бившиот Државен завод за социјално осигурување.

6. — Времените одбори на заводот за социјално осигурување на околијата (градот) ќе изработат и ќе му испратат на заводот за социјално осигурување на народната република предлог на времената систематизација на работните места.

Временниот одбор на заводот за социјално осигурување на народната република врз основа на примените предлози ќе установи временна систематизација на работните места на сите заводи за социјално осигурување.

Спрема установената систематизација на работните места временните одбори на заводот за социјално осигурување на околијата (градот) ќе му предложат на заводот за социјално осигурување на народната република назначување раководни и други стручни службеници и ќе извршат назначување на другите службеници.

При назначувањето на службениците, временните одбори на заводот за социјално осигурување ќе водат сметка да се назначат службеници со достаточна стручна спрема, а по можност и со искуство во работите на социјалното осигурување.

7. — До избирањето на собранието на заводот, временниот одбор ќе ги врши сите работи што му се дадени со уредба на надлежното собрание и на извршниот одбор.

Работата во временните одбори е почесна. Членовите на временните одбори имаат право само на надокнада за изгубената заработка и за сторените трошкови на патувањето во врска со вршењето на оваа функција. Надокнадата на патните трошкови се исплатува по прописите што важат за државните службеници.

Временниот одбор се состанува по потреба, а најмалку еднаш неделно.

Одлуките што ги донесува временниот одбор се утврдуваат со записникот за седниците на одборот.

На седниците на временниот одбор задолжително присуствува директорот на заводот, кој го подготвува материјалот за седниците на одборот, се грижи за извршување на неговите одлуки и заклучоци, и донесува решенија врз основа на истите.

Остварување правата на осигурениците

8. — Здравствена заштита даваат органите на општата здравствена служба врз основа на потврдите

за запослувањето што ги издаваат стопанските организации, државните органи, установите, организациите и работодавците.

При упатувањето во болница надлежниот орган на здравствената служба е должен да му издаде на осигуреникот пропишан упат. Во итни случаи, кога е примен осигуреникот во болница без упат, болницата е должна да прибави писмен упат дополнително.

Болницата е должна секој месец да го известува надлежниот завод за социјално осигурување на околицата (градој) за траењето на лекувањето на поделни осигуреници.

9. — Органот надлежен за решавање за правото на материјалното обезбедување за време на неспособноста за работа поради болест и болување до два месеца, при донесувањето на ова решение, ќе врши административна контрола, и во оправдани случаи може да го упати осигуреникот на преглед до здравствената комисија и за време на болување до два месеца.

10. — Заводот за социјално осигурување на околицата (градој), како и претпријатијата и установите, можат да вршат административна контрола за болувањето на осигуреникот за сето време додека трае времената неспособност за работа поради болест односно болување.

Кога со извршената контрола ќе се установат факти односно околности кои укажуваат дека не постои неспособност за работа на осигуреникот, заводот за социјално осигурување на околицата (градој), односно претпријатието и установата ќе упатат таков осигуреник да го прегледа здравствената комисија.

11. — Степенот на труднотата поради определување отсуство поради труднотата и пораѓање го установува лекар — поединец.

12. — Осигурениците што се наоѓаат на лекување во болници нема да се упатуваат на преглед до здравствените комисии за време на болничкото лекување.

13. — Осигурениците кои на денот на влегувањето во сила на ова извештаење ќе се затекнат на болување кое траело подолго од два месеца а не преминало една година, ќе се упатат на преглед до здравствената комисија во рок од еден месец по влегувањето во сила на ова извештаење.

14. — Надлежните органи на здравствената служба што вршат преглед и лекување на осигурениците ќе подат евиденции во врска со лекувањето на осигуреникот по досегашните прописи.

15. — Лекарите, — службеници на заводот за социјално осигурување на народната република ќе вршат контрола преку непосреден увид во работата на комисијата, на лекарите што ординираат и на здравствените установи, како и врз основа на извештаите и податоците што му се испратени на заводот.

16. — Заводите за социјално осигурување на околицата (градој) ќе определат претпријатија и установи кои ќе поставуваат по одредбите на чл. 98 од Законот за социјалното осигурување на работниците и службениците и нивните факулти без одделно овластување. Од претпријатијата и установите што не ќе бидат во таа смисла определени, заводите за социјално осигурување на околицата (градој) ќе ги преземаат поставно и согласно со претпријатијата работите на социјалното осигурување. При тоа, заводите ќе се раководат со тоа дека службата на социјалното осигурување се презема само од оние претпријатија и установи во кои нема да бидат основани испостави, односно кои не ќе бидат овластени да вршат работи на социјалното осигурување во смисла на чл. 11 од Уредбата за оснивање заводи за социјално осигурување и за временото управување со средствата за социјално осигурување.

17. — Здравствените комисии и комисиите за бањско и климатско лекување се формираат од најмалку двајца лекари, што ги определуваат надлежните лекари на здравствена служба, и од еден претставник на осигурениците, и од потребен број заменици.

Стручниот надзор над работењето на комисиите го вршат органите на здравствената служба.

Здравствените комисии и комисиите за бањско и климатско лекување можат да вршат работи за повеќе заводи. Советите за народно здравје и социјална политика на владите на народните републики и заводите за социјално осигурување на народните републики ќе им ги препорачат, со обзир на лекарските кадри, на околските и градските заводи за социјално осигурување местата во кои ќе се формираат овие комисии.

Комисиите работат само во полн состав.

Трошковите на комисиите ги снесат заводите за социјално осигурување на околицата (градој).

Правилникот за работа на овие комисии ќе го пропишат заеднички надлежните органи на здравствената служба и заводите за социјално осигурување на народните републики. Начинот на работењето на поделни комисии го определуваат согласно органите на здравствената служба и заводите за социјално осигурување на околицата (градој).

18. — Времениот одбор на заводот за социјално осигурување на народната република, откако ќе испита и установи какви се условите за правилното одвивање на службата во поделни заводи, со одделно решение ќе определи кои заводи за социјално осигурување на околицата (градој) и од кој ден ќе донесуваат решенија за правото на пензии и инвалидни.

Пренесувањето на пензионото работење на заводите за социјално осигурување на околицата (градој) ќе се изврши, по правило, по преводенето на досегашните пензионери.

19. — Членовите на инвалидско-пензионата комисија што не се лекари, ги предлагаат земските совети на сојузот на синдикатите и струковните синдикати. Инвалидско-пензионите комисии покрај преглед на осигурениците што поднесуваат барање за инвалидна или инвалидска пензија ќе вршат и ревизија на оцената за губитокот односно намалувањето на работната способност на уживателот на инвалидските пензии и инвалидни по барање од надлежниот завод за социјално осигурување.

Овие комисии ќе даваат исто така мислења и предлози во врска со преквалификацијата и упатувањето на осигурениците на друга работа.

Трошковите на комисиите ги снесат заводите за социјално осигурување на народните републики.

20. — Заводите за социјално осигурување на околицата (градој), претпријатијата, државните органи и установи, ќе водат и натаму евиденции на осигурениците, евиденции за користење на материјалното обезбедување и за други краткорочни давања, на ист начин како што е пропишано со напатствијата за евиденциите за спроведување на социјалното осигурување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 33/50, 751 и 20/52).

Еремено финансиско работење

21. — Времениот одбор на заводот за социјално осигурување на народната република откако ќе изврши распределба на доделените средства за 1952 година на инвалидско-пензно осигурување, додатоци на деца и болесничко осигурување, ќе го стави на одделна сметка, со која располага сам, вкупниот износ на средствата определени за инвалидско-пензионото осигурување. Средствата за болесничката гранка на осигурувањето и за додатоците на деца ги става на друга сметка, со која ќе располагаат заводите за социјално осигурување на околицата (градот) и од него силостените претпријатија и установи.

22. — Од средствата доделени за расходи на болесничкото осигурување заводите за социјално осигурување на околиците и градовите плаќаат, покрај материјално обезбедување додека трае времената неспособност за работа, материјално обезбедување за време на отсуство поради труднота и пораѓање, патни трошкови на осигурениците и законина, уште и следни трошкови на здравствената заштита на осигурениците: за лекови и лековити средства, санитарни направи за лекување и санитарски материјали ако им се издаваат на осигурениците по рецепти, ортопедски и други помошни направи, како и трошкови за лекување во бањи и климатски места.

Исплатата на сметките за лекови по рецепти ја врши по претходна сметковна контрола заводот за социјално осигурување на околицата (градот) на чие подрачје е реализиран рецептот.

Спроведување контрола во поглед на пропишувањето на лекови како и ретаксација на рецепти, ќе организира заводот за социјално осигурување на околицата (градот) со стручна помош од заводот за социјално осигурување на народната република.

За да се обезбеди можноста за контрола на сметките за издадените лекови, рецептите што им се издадени на осигурениците на социјалното осигурување мораат да бидат издадени во пропишана форма, т.е. мораат да го содржат името и презимето на осигуреникот, називот на претпријатието или установата, бројот на лекарскиот дневник, како и ознака дали се однесува до осигуреникот или до член на фамилијата, и мораат да бидат снабдени со званичен штампил од органот на здравствената служба, како и со четлив полен потпис од лекарот што го издал рецептот, или со уобичаен потпис од лекарот под кој ќе биде отпечатено, односно со штампил утиснато или со машинна отчукано името и презимето на лекарот. Заводот за социјално осигурување може да ја запре исплатата на сметката доколку се однесува до рецепти што не се издадени во пропишана форма.

23. — Заводите за социјално осигурување на народните републики ќе водат потполно книговодство спрема одделните напатствија

Заводот за социјално осигурување на околицата (градот) ќе ја води само евиденцијата за уплатените придонеси.

24. — Заводите за социјално осигурување на околицата (градот) и заводите за социјално осигурување на народните републики должни се да вршат контрола за правилната пресметка и за на времето уплатување на придонесот. Контрола се врши со преглед на работните книги и на евиденциите на претпријатијата и приватните работодавци. При вршењето на оваа контрола особено треба да се установи дали е пресметан правилно придонесот од платниот фонд и дали е извршена уплата на придонесот, односно дали и е издаден преносен налог на банката за придонесот на социјалното осигурување при уплатата на општествениот придонес.

Завршни одредби

25. — Напатствије за подготвување статутот и за постапката за избирање на првите собранија во смисла на чл. 39 Уредбата за оснивање заводи за социјално осигурување и за временото управување со

средствата за социјално осигурување ќе се пропише дополнително.

26. — Ова напатствие влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 8332

14 јуни 1952 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за народно здравје
и социјална политика,
др Пазле Грегорик, с. р.

Согласен,

Потпретседател на Советот за законодавство
и изградба на народната власт на Владата
на ФНРЈ.

Министер на финансите на ФНРЈ,
Милентије Поповиќ, с. р.

CSO.

Врз основа на чл. 21 ст. 1 од Уредбата за здравствениот надзор над животните прехрани („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 55/48) Советот за народно здравје и социјална политика на Владата на ФНРЈ, во согласност со Советот за селско стопанство и шумарство на Владата на ФНРЈ и со Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ, пропишува

НАПАТСТВИЕ

ЗА ИЗВРШУВАЊЕ НА УРЕДБАТА ЗА ЗДРАВСТВЕНИОТ НАДЗОР НАД ЖИВОТНИТЕ ПРЕХРАНИ
1. ЖИВОТНИ ПРЕХРАНИ

1. Житата што се ставаат во промет за човечка исхрана, треба да ги исполнуваат условите наведени во точ. 2 од ова напатствие.

2. Пченицата мора да ја има бојата карактеристична спрема својата сорта. Зрното мора да биде цврсто, јадро, неспарушено и со својствен мирис. Пченицата не смее да содржува некакви органски или неоргански состојки или уродица повеќе од 5%, а од тоа не повеќе од 0,1% уродица штетни за човечкото здравје. Во промет не смее да се пушта пченица под 72 кг хектолитарска тежина, нити со повеќе од 14% влага.

Ржта мора да има издолжено и јадро зрно, карактеристична боја и својствен мирис. Не смее да содржи уродица нити други состојки повеќе од 5%. Хектолитарската тежина мора да биде најмалку 68 кг.

Јачменот мора да има карактеристична боја, јадро зрно и брашнав прелом. Хектолитарската тежина не може да биде кај озим јачмен помала од 58 кг, а кај јар помала од 60 кг. Други тела не смее да содржи повеќе од 5%, а влага не повеќе од 14%.

Овесот мора да има карактеристична боја, мазен надворешен омотач и брашнав прелом. Хектолитарската тежина не смее да биде помала од 40 кг, други тела не смее да содржи повеќе од 5%, а влагата не смее да биде поголема од 14%.

Пченката во зрно мора да има јадро и незбрчкано зрно без никаков друг мирис, а преломот треба да биде брашнав. Влага не смее да има повеќе од 15%. Мувлосана пченка не смее да се пушта во промет.

3. Во промет можат да бидат типови на пченично брашно бр. OGG, OG, 0, 2, 4, 5, 6 и 7, потоа брашно 75%, 80%, 85%, 90%, 95% и 100% мелене

Особините на поодделни типови пченично брашно се следни:

Типови брашно	OGG	OG	0	2	4	5	6	7
Најголем % пепел на сувата суп-станца	0,40	0,40	0,40	0,47	0,53	0,65	0,80	1,20
Најголем степен на киселоста % на сурова целулоза	3	3	3	3	4	4	4	5
	0,30	0,30	0,30	0,35	0,45	0,55	0,65	0,86
Типови брашно	75%	80%	85%	90%	95%	95%	100%	
Најголем % пепел на сувата суп-станца	0,74	1,10	1,20	1,40	1,80			2,00
Најголем степен на киселоста % на сурова целулоза	5	5	6	6	6	7		7
	0,60	0,85	0,90	1,00	1,30	1,50		

Органот на народната република надлежен за промет со стоки, според одделните сорти и особини на пченицата и спрема другите услови, приликите и потребите на народната република, ќе реши кои од напред споменатите типови пченично брашно ќе се мелат на територијата на народната република, со тоа што да мора секој од нив да ги има споменатите основни минимални особини.

Доколку одделните прилики во поодделни народни републики би барале и инакви типови брашно, органот на народната република надлежен за промет со стоки може да донесе решение за мелење други типови и да ги пропише за нив условите на квалитетот.

Сите брашна мораат органолептички да имаат својствен мирис, без кисел, мувлосан или некој друг мирис. Бојата на брашното треба да е бела со премани во жолта или темна боја, хомогена и без местичавост. Брашната не смеат вештачки да бидат белени. Вкусот мора да биде својствен, без горчливост и киселост. Брашната мораат да бидат чисти, незагадени со штеточини и не смеат да содржат брашна од други жита или легуминози, нити некакви други материи. Брашното мора да биде пакувано во чисти вреќи, кои можат да бидат и од хартија. Секоја вреќа мора да биде снабдена со етикета која го означува типот на брашното, називот на мелницата, количината и датумот кога е полнета вреќата.

Ржаното брашно мора да им одговара на следните услови: степенот на мелењето треба да е од 76% до 70%, содржината на суровата целулоза од 0,70% до 0,50%, степенот на киселоста најповеќе од 5,2 до 5,0, содржината на пепелот најповеќе од 1% до 0,85%, а влагата не преку 14%.

Пченкарното брашно мора да им одговара на следните услови:

	исклучено		неисклучено		
Степен на мелењето	80%	90%	80%	90%	100%
Најголем % на пепел	1,2	1,6	1,2	1,6	1,9
Најголем % на маснотија	1,2	1,3	1,8	4,5	5,0

Содржината на влага кај пченкарно брашно не смее да биде поголема од 14%.

4. Леб може да се производи и да се пушта во промет како црн леб, бел леб, луксузно пециво, ржан леб и мешан леб.

Како црн леб се смета леб од чисто пченично брашно од типови 90% до 80% мелење на очистени зрна, без додаток на пченкарно брашно, соја, компир или брашно од разни легуминози. Во продажба овој леб не смее да биде постар од 36 саати.

Како бел леб се смета леб од чисто пченично брашно од типови помалку од 80% мелење на очистени зрна и без никакви други додатоци. Во продажба овој леб не смее да биде постар од 36 саати.

Како луксузно пециво се смета леб и пециво изработено од чисто пченично брашно од типови што одговараат на 70% мелење и од други видови бело брашно без никакви други додатоци. Луксузното пециво не смее да биде во продажба постаро од 24 саати.

Како ржан леб се смета леб изработен од чисто ржано брашно од типови најмногу до 76% мелење без никакви други додатоци.

Лебот може да се производи и од измешано пченично со ржано или пченкарно брашно, или со некоја друга хранлива материја, но во продажбата мора да биде видно и точно означен како мешан, со ознака на процентот на мешањето. Лебот од мешано брашно не смее во продажба да биде постар од 24 саати.

Лебот мора да се производи под загарантирано хигиенски услови. Брашното пред месењето мора без друго да се просејува. Водата за месење мора да биде хигиенски исправна. Кваста мора да е чиста и свежа алкохолна квас. Забрането е да се употребува маја од тесто на минерални ферменти и квас од хмел. Солта мора да биде чиста кујнска сол. Водата во оладен бел леб може да биде до 40% и во црн до 46%, а степенот на киселоста најмногу до 6 степени. Лебот мора да има својствен мирис и пријатен вкус, еднавност карактеристична костенова боја и да има соодветна еластичност. Средината на лебот треба да е сунѓеста, рамномерна и доста нарасната. Лебот не смее да има горчлив вкус од ужегнато брашно, нити смее во него да се осеќа киселост од претерано врење. Горната корка да не биде изгорена, испукана, или оштетена. Средината на лебот не смее да содржи грутки од неразмесено брашно или сол. Долната корка не смее да биде нечиста, многу дебела, збрчкана, нити смее да содржи пепел или кумур.

Месо и преработки од месо

5. Месо од заклани животни, определено за јавна потрошувачка и преработки од месо, можат да се ставаат во промет само ако се употребливи за човечка исхрана, претходно прегледани и пропишно обележени. Месото определено за јавна потрошувачка може да се продава само во простории одобрени од надлежниот орган и за кои е утврдено претходно дека ги исполнуваат сите хигиенски и други услови за правилното манипулирање со тие производи.

Помалу употребливо и условно употребливо месо може да се продава во одделни пролавини за месо и само тогаш ако е означено како такво. Ако вакво месо не ќе се распродаде во рок од 24 часа треба да биде повторно прегледано секои 24 часа се додека не ќе се распродаде или додека не се донесе одлука за неговата неупотребливост за човечка исхрана.

Условно и помалку употребливо месо може да се отпраќа од едно место во друго само во затворени пломбирани коли со непропусен патос, а отпраќање со железница е позволено само во затворени пломбирани вагони.

Продавници за месо во кои се продава коњско месо мораат да бидат видно обележени со натпис „коњска месарница“. Во овие продавници не може да се продава месо од друг добиток.

Во никој случај не смее да се позволи продажба и разнесување месо по куќи.

Иситнето и мелено месо не смее да се приготвува порано и да се држи за продажба во продавниците за месо. Месото може да се ситни и меле само по барање од купувачот и во негово присуство.

Условно и помалу употребливо месо донесено во друго место мора веднаш по пристигањето да го прегледа надлежниот ветеринар.

Месо и преработки од месо можат да се праќаат од едно место во друго само со уверение од надлежниот ветеринарен орган и само ако потекнуваат од добиток заклан на кланица.

За правење колбаси и слични преработки можат да се употребуваат само животински омоти што потекнуваат од говеда, коњи, овци, кози, свињи и биволи што ги прегледал надлежниот ветеринарен орган пред коленето и по него.

Вештачки омоти можат да се употребуваат само ако се испитани и одобрени од надлежните органи.

Колбаси се прават од свињско, говедско или телешко месо, а по исклучок и од овчо месо. Ако е додадено во овие колбаси месо од друг добиток за колење, дивина или живина, мораат да носат видна ознака од какво месо се изработени.

Не смеат да се ставаат во промет колбаси произведени од месо на други животни осем горе споменатите.

При производството на колбаси пипер смее да се употребува само како зачин, а во никој случај како средство за бојење.

Забрането е да се продаваат преработки од месо загадени, мувлосани, ако мувлата не е ограничена само на површината и ако не може да се отстрани, ужегнати, расипани поради смрдливо зреење, кисело зреење или скапаност, или кои по својот мирис, вкус или изглед се така изменети да се неупотребливи за човечка исхрана.

Шунки, сушено и солено месо, сланина, колбаси и сл. мораат да носат знак на производителот.

Во конзерви можат да се преработуваат само месо и преработки од месо што се наполно хигиенски исправни и кои во поглед на употребливоста им одговараат во сето на важеките прописи.

Конзервите мораат да носат назив на производителот, датум на стерилизирањето, ознака на содржината и нето тежина.

Забрането е да се продаваат конзерви од месо во кутии што не се затворени херметички или чијата содржина по отворањето смрди или ја променила бојата и особините во значителна мерка.

Забрането е конзервите да се фарбаат или да им се додаваат непозволени средства за конзервирање.

6. Под името „маст“ се подразбира и може да се продава само свињска маст. Кај сите други видови маст мора да се означат нивното потекло.

Маста не смее да содржи повеќе од 0,3% вода, 0,2% животинско ткиво и 2% киселина. Во маста не смеат да се додаваат никакви средства за конзервирање, бојење ни други хемикалии.

Маста определена за јавна потрошувачка не смее да биде загадена, нечиста, ужегната, мувлосана, или од пцоисани животни.

7. По името „јајца“ можат да се продаваат само јајца од кокошки. Јајца од лајки и од друга живина можат да се продаваат само со ознака на потеклото.

Конзервирани јајца мораат видно да се означат и како такви да се продаваат. За конзерви од јајца не смеат да се употребуваат никакви средства за конзервирање.

Не смеат да се пуштат во продажба расипани и неупотребливи јајца, мувлосани, нечисти, во влажна амбалажа, непрозирни, дамкави, расипани, со крвава содржина или со развие зачеток и сл.

8. Ветеринарен надзор над добитокот за колење, над месо, преработки од месо и други прехрани од животинско потекло се врши по постоеките прописи за ветеринарниот надзор над производството и прометот со животни прехрани од животинско потекло.

Млеко и производи од млеко

9. Под името млеко што е определено за јавна потрошувачка се подразбира и може да се продава

само непроменето кравјо млеко добиено од здрави крави со редовно, непрекинато и потполно молзење.

Млекото од други животни мора да се означат со името на животното од кое потекнува. Ова важи и за производите од млеко.

Специјални видови млеко можат да се продаваат само под своето специјално име и треба да ги исполнуваат условите што се пропишани нарочно за нив.

Ако се пастеризира млекото и како такво стави во промет, мора да се пастеризира најдоцна 20 часа по молзењето ако е ладено, а најдоцна 12 часа по молзењето ако не е ладено, и тоа на пропишаниот начин, со специјална апаратура за греење и ладење и со вклучен термограф-апарат. Апаратурата за пастеризација мора да биде прегледана, а погонот контролиран од органите на здравствената служба.

Ако се стерилизира млекото и како такво се продава мора да се стерилизира најдоцна 6 часа по молзењето на пропишаниот начин. Ова млеко може да се продава само во стерилни и херметички затворени садови.

Специфичната тежина на млекото што се става во промет треба да се движи помеѓу 1,028 и 1,033, а содржината на маста не смее да биде помала од 3,2%.

Не смее да се пушта во промет млеко од животни што боледуваат од болести кои можат да се пренесат со млеко, потоа фалсификувано млеко, млеко со други хемиски материји за конзервирање и неутрализирање, млеко со неприродни органолептички особини, слузаво, горчливо, очигледно нечисто и загадено, неточно означено, со повеќе од 9° киселост по Сокслет-Хенкел. Максимално позволиениот број бацили во млекото ќе го пропишат народните републики.

Заедно со млекото не можат да се држат нити да се превозат предмети што можат да влијаат на квалитетот, вкусот или мирисот на млекото (петрол, тутун, сапун и сл.).

10. Павлаката, како слатка така и кисела, треба да има најмалку 15% млечна маснотија, со тоа што народните републики да можат да пропишат и поголем процент. Киселоста на слатката павлака не смее да биде поголема од 9° по Сокслет-Хенкел.

Павлаката не смее да има опор, многу кисел, горчлив, скапан или мувлосан мирис, нити да има други примеси и хемикалии.

11. Млекото во прав се добија со испарување на скоро сета количина на водата од млекото. Млекото во прав изработено од полномасно млеко мора да содржи најмалку 23% маст и најмногу 6% вода. Млекото во прав изработено од обрано млеко може да се пушта во промет само ако е означено како такво и смее да содржи најмногу 7,5% вода.

Млекото во прав треба да се пакува во лимени, херметички затворени кутии. По одобрение од санитарната инспекција може да се пакува и во кесиња обложени со пергамент папир.

Млекото подготвено од млеко во прав треба да се означат јасно и видно како такво.

12. Како „масло“ (путер) може да се продава само масло направено од кравјо млеко. Масло од млеко на други животни мора да носи ознака на потеклото. Под ознаката „чајно масло“ може да се продава само масло од ист вкус и мирис, со помалу од 5° киселост. Маслото мора да содржи најмалку 82% маст.

Маслото што се добива од истопено масло, мора да содржи најмалку 98% маст.

Кајмакот што се добија со симнување од површината на варено млеко, мора да содржи најмалку 50% маст. На кајмакот може да му се додава кујнска сол најмногу до 3,5%.

13. Под ознаката „сирење“ се подразбира само сирење од кравјо млеко. Сирење од млеко на други животни мора да се обележи со ознака на потеклото доколку такво сирење нема свое специјално име.

Според квалитетот на сировината и начинот на обработката сирењата се делат на тврди и меки, а

според процентот на маснотијата — на полномасни, полумасни и посни сирења.

Сирењето мора да содржи најмалку:

Вид сирење

	% на маст во оригинална супстанца	% на маст во сува супстанца
Полномасно сирење	33	64
Полумасно сирење	23	43
Посно сирење	под 9,5	20,5

Полумасните и посните сирења мораат да се продаваат под својата ознака. Сирењата без ознака мораат да бидат полномасни.

Не треба да се дозволи пуштање во промет сирење со деформисана корка, надувено, горчливо, ужегнато и сл., како ни сирење што има на пресекот дамки и содржи ларви од сирни муви.

Фабричките сирења во оригинално пакување треба да носат производителна ознака.

14. Кисело млеко и јогурт се прават само од чисто млеко.

15. Сирењето, како фермент за сирење млеко, мора да е хигиенски исправно и нерасипано. Во промет се става во оригинални пакувања, стаклени или лимени садони, темно обоени и со јасно и видно истакнати ознаки на датумот на производството, јакоста и тежината. Јакоста на сирењата во течност не смее да биде под 1 : 10.000, а на сирењето во прав 1 : 100.000.

Сирењето мораат да произведат само препријателите што ќе добијат за тоа дозвола од надлежните здравствени органи.

Сирењето не смее да содржи никакви штетни материи нити бактерии штетни за човечкото здравје или штетни за производите од млеко.

Увезените сирења мораат да бидат прегледани и одобрени од надлежните здравствени органи.

16. Маргарин добивен исклучиво од растениски сировини треба да носи ознака „растениски маргарин“.

Маргаринот треба да содржи најмалку 83% маст, а степенот на киселоста не смее да биде поголем од 3° по Сохлет-Хенкел. Кујнска сол може да му се додаде најмногу до 2%. Не смеат да му се додаваат никакви други средства за конзервирање. Пакувањето и амбалажата мораат да носат видна ознака „маргарин“.

17. Не смее да се пушта во промет млеко ниту производи од млеко што се загадени, мувлосани, ужегнати, со друг мирис или вкус, обоени со непозволен бои, ако содржат други примеси за конзервирање или се фалсификувани, со нехигиенска или загадена амбалажа, инфицирани со патогени бацили или затровани со отровни материи.

Зарзават и овоштие

18. Во продажба може да се пуштат само добро развиени, зрели, здрави, чисти, без примеси од земја, со мраз нештетен зарзават, кој нема поголеми механички повреди и што не е нагизен од штеточини. Позволеениот процент на механичките повреди и повреди од штеточини не смее да биде поголем од 10%.

По правило во промет можат да се пуштат само оние делови од зарзават што се употребливи за човечка исхрана. Со тие делови можат да се остават само онолку неупотребливи делови од зарзават за човечка исхрана колку е уобичаено да се остава поради заштитата на делот од зарзаватот за јадење.

Не смее да се пушти во промет незрел, нечист, скапан, мувлосан и свенат зарзават, оштетен од штеточини или механички преку дозволеният максимум, смрделив и оној што покажува знаци на расипување или скапување на некој дел.

19. Овоштие може да се пушти во промет и во продажба само ако се плодовите добро развиени, до-статоч-но зрели, здрави, чисти, без оштетувања од штеточини, пукање или од механички повреди.

Не смее да се пушти во промет овоштите незрело, скапано, мувлосано, свенато, нечисто и оштетено преку дозволената мерка од штеточини, пукање или од механички повреди. Овоштите прскано со средства што содржат бакар, олово, арсен, никотин, или други отровни и за човечкото здравје штетни материи, не смее да се пушта во промет ако не се очисти претходно. Недозреано овоштие може да се продава само за варење и ако е означено како такво.

20. Зарзаватот и овоштите треба да се пушта во промет и продажба во таква амбалажа која по својата чистота, формата и големината ги штити плодовите од секое загадување и механички повреди.

Народните републики ќе пропишат според своите можности поблиски одредби за класификацијата на зарзаватот и овоштите по квалитетот.

II. ПРОСТОРИИ И УРЕЌАЈ

21. Во работните простории наменети за работа со животни прехрана не смее да се отпочне со работење пред да бидат тие простории прегледани дали ги исполнуваат сите пропишани санитарно-хигиенски услови за правилното манипулирање со стоки, и додека не ќе добијат за тоа одобрение од надлежниот орган на градскиот односно околискиот народен одбор.

Простории

22. Сите простории во кои се подготвуваат, се преработуваат, чуваат или продаваат животните прехрана, мораат да ги исполнуваат најмалку следниве услови:

а) да се изградени од цврсти материјали и по постоејќите градежни прописи;

б) да се достаточ-но високи, и тоа во сутеренот и на катот најмалку 2,5 м, а во приземјето најмалку 3 м, со тоа што површината во приземјето да не е помала од 16 м², а во сутеренот и на катот не помала од 25 м²;

в) да не се во директна врска со стан нити да се употребуваат за живеење;

г) да имаат достаточен број широки прозорци (1:8), што овозможуваат достаточна и рамномерна осветленост на целата просторија, како и пејзизмот, проветрување; магацинските простории по исклучок, можат да бидат по потреба и помалу осветлени;

д) да можат вратите и прозорците добро да се затвораат така да го спречуваат навлегувањето на правот, на инсекти и глодачи и да можат по потреба да се заштитат со мрежи;

е) патосот да е изработен од цврсти материјали што не пропуштаат вода и глодачи, така да овозможува лесно чистење и перење;

ж) зидовите да се чисти светло офарбани, до висина од најмалку 1,5 м од патосот, обложени со плочки или офарбани со светла масна боја, така да можат лесно да се перат;

з) да се поврзани со водовод и канализација доколку ги има овие, сите одводни отвори да се заштитени од глодачи и гадлок, и да е обезбеден чист и уреден начиник за запослениот персонал;

и) по можност да имаат одделни простории за сместување прехрана, и тоа одделно за суви, одделно за влажни;

и) да се одвоени од дворот, стаите, фабриката и сл. и да се далеку од продорни мириси, чад и други загадувања.

Уреѓај

23. Секоја работилница или продавница во која се работи со животни прехрана мора да е снабдена со уреѓај што го обезбедува правилното манипулирање со прехраните и ги чува од оштетување и загадување. Особено треба да има:

а) ситот потребен прибор за зафаќање, префрлање, пресипување и сл. при работењето со животните прехрани, така да се одбегнува фаќањето на прехраните непосредно со раце, а особено оние прехрани што се трошат без натамошна преработка; приборот треба да е чист и да се држи на одделно место; работните просторни не смеат да се чистат со метла, туку мораат да се бришат со четка и со влажна крпа;

б) достаточен број долапи, полици, тезгиња и разни садови за држање и сместување на прехраните поради заштита од надворешните загадувања и пропаѓања како на пр.: комарник, мразарник, витрина и сл., одделен долап за чување работни облека; излози и витрините треба добро да се затвораат да заштитуваат од прав, од муви и сл.;

в) достаточна количина хигиенски исправна вода со прибор за миење раце;

г) најмалу една плувалница која мора секогаш да биде чиста.

Стоките со продорен и непријатен мирис, како петрол, сапун, камена сода, паста за чевли, тутун, свежа риба и сл., не треба да се држат заедно со другите животни прехрани, нарочито не со оние што имаат лесно мирис.

Предмети за општа употреба

24. Во предмети за општа употреба спаѓаат:

а) уреѓај, апарати и алат што се употребуваат во работењето со животните прехрани, како што се мерила од сите видови, машини за преработка на прехрани, слабини, садови за конзервирање секаква амбалажа и сл.;

б) прибор и материјал за чистење и одржување садови, за држање животни прехрани; сите видови бои, лакови, емајли, калај и сл., прибор и препарати за одржување лична хигиена на телото и облеката.

При изработка, употреба, одржување и чистење на предметите за општа употреба не смеат да се употребуваат средства што се штетни за човековото здравје, како што се: олово, цинк, легури со повеќе од 10% олово, превлаки на кадмум и сл. Калајот не смее да содржи арсен; бонте за фарбање садови не смеат да содржат антимон, арсен, бариум и сл. Хартијата за пакување прехрани мора да е чиста и без мириси што можат да прејдат на прехраните, а офарбана може да биде само со бои што не содржат штетни материи.

Посебни одредби за работилниците и продавниците

25. Механизираните фурни со капацитет поголем од 1.000 кг мораат покрај исполнувањето на сите општи хигиенски услови, да имаат одделни просторни за чување брашно, работилница за месење леб, лебна печка, одделение за лалење леб и гардероба за персоналот со уреѓај за миење. Работилницата за месење тесто треба да има најмалу 12 м² површина за 1 работник и по 4 м² за секој натамошен работник. Овие фурни мораат да имаат уреѓај за просејување на брашното и машински мешалки.

Продавниците на фурниските производи треба да имаат достаточен број полици за сместување на стоката, и тоа така поставени да не можат купувачите да ја дофаќаат стоката.

26. Работилниците за преработка на месо треба да имаат патос така направен да овозможува брзо течење на водата право во каналот, ако има канализација, односно во длабока и хигиенски уредена јама ако нема канализација. Во овој случај јамата треба да е сместена вон од зидовите на зградата. Продавниците на месо и на преработки од месо треба да имаат доволен број ченгели за окачување на месото што не 'ркосуваат и кои мораат да бидат така поставени да не допира месото до патосот или зидовите. За сместување на месото треба да има одделни тезгиња, а за сечење на месото одделен труп или згодна штица. За чување на непродадените количини месо и преработки работилниците и продавниците треба да имаат фрижидер или мразарник со соодветен капацитет. Се-

која продавница на месо и од преработки на месо треба да има прибор за греење вода со која мораат секој ден да се перат тезгињата, труповите и алатот.

27. Продавниците на млеко и производи од млеко треба да имаат стаклена и наполно затворена витрина за држање прехрани што се трошат без натамошна преработка, а покрај тоа фрижидер или мразарник. За перење садови треба да имаат соодветен уреѓај за греење вода.

За транспортирање и држање млеко можат да се употребуваат само садови што ги обезбедуваат хигиенските услови. Не можат да се употребуваат дрвени садови, садови од кои би можело млекото да прими штетни состојки (бакарија некалаисани и сл. садови), садови што не можат лесно да се перат, 'ркосани или многу исцукани, садови со запушачи или капаци што впираат млеко и сл.

28. Продавниците на зарзават и сволтне треба да се снабдени со достаточен број тезгиња и полици за изложување на стоките. Тие мораат да бидат така направени и поставени стоките да бидат издигнати од земјата и оддалечени од зидовите.

За освежување и перење на зарзаватот и овошните може да се употребува само хигиенски исправна вода.

29. Сите претпријатија на прехранбената индустрија се должни пред да почнат со работа да се пријават и регистрираат при надлежната санитарна инспекција. Одобрението за работа ќе им се дава само ако ситот нивни уреѓај и производите ги исполнуваат санитарно-хигиенските услови. Овие претпријатија мораат да ги исполнуваат сите услови што се напред пропишани за работните просторни во кои се работи со животни прехрани, а нарочито да имаат санитарни уреѓај за капење и миење на персоналот, персоналот да ги познава основните правила од хигиената, да има работни облека, да се снабдени претпријатијата со достаточни количини здрава вода за миење, да имаат достаточни канали за нечисти води и цврсти материи, заштитни средства против глодачи и инсекти, друг пропишан санитарен уреѓај итн.

Сите производи на овие претпријатија мораат да бидат видно обележени. Нивните органолептички особини мораат да и' одговараат на ознаката. Ќе се смета дека овие производи не им одговараат на санитарно-хигиенските услови:

а) ако се без ознака, или ако по составот и квалитетот не и' одговараат на таа ознака.

б) ако амбалажата не ги штити туку ги оштетува производите,

в) ако се загадени или заразени или ако содржат недостаточни и штетни хемиски материи, како средства за конзервирање, бои сл.

Превозни средства

30. За превоз на животни прехрани, особено за превоз на месо, риби, фурниските производи и млеко, треба по правило да се користат само превозните средства што служат само за превоз на тие стоки. Превозните средства за превоз на месо и леб треба да се затворени сосема, а превозните средства за превоз на месо внатре уште и обложени со непропусен и мазен материјал кој може лесно да се пере.

Ако се превози месо и леб во отворени коли, во случај да нема одделни затворени коли, тие мораат да се превозат во затворени садови кои мораат за месото да бидат внатре обложени со непропусен и мазен материјал кој може лесно да се пере.

III. ПЕРСОНАЛ

31. Сите лица запослени во производството, преработката или во прометот со животни прехрани, а кои доаѓаат во непосреден допир со нив, подлежат на задолжителен лекарски преглед, и тоа пред да влезе на работа, а потоа во текот на работниот однос секои 6 месеци. Осем тоа подлежат и на

вопредни прегледи според постоеќите здравствени прописи.

Овие лекарски прегледи се бесплатни и се вршат во сите амбулант, поликлиники и санитарни инспекции.

Сите овие лица мораат да бидат снабдени со здравствени исправи во кои се бележат резултатите на овие прегледи и со кои се докажува здравствената состојба.

Не можат да бидат запослени на работа со животни прехрана и да работат лица што немаат здравствена исправа, што не се здравствено прегледани по прописот од оваа точка, како и лицата што боледуваат од:

- а) акутни заразни и преносни болести,
- б) отворена туберкулоза,
- в) сифилис со позитивна серо-реакција во разен стадиум, како и од други полови болести,
- г) отворени рани и фистули,
- д) оболенија на органите за дишење со тежок (смртин) здив,
- е) трахома,
- ж) шуга, микоза и преносни гнојни кожни болести,
- з) бацилоносии на цревни заразни болести.

Личната хигиена на лицата што работат непосредно со животни прехрана, треба секогаш да е беспрекорна. Ова важи особено за чистотата на рацете и на работното облекло.

Сите овие лица мораат да бидат снабдени со соодветно работно облекло и со други заштитни средства што овозможуваат да се одржуваат санитарно-хигиенските услови при работењето. Овие работни облека не смеат да се носат надвор од работните простории, а кога не се употребуваат при работењето мораат да се држат во нарочни долапи.

32. Лицата што работат со животни прехрана мораат да имаат основни поими од хигиената и познавањето на животните прехрана, и тоа: за чувањето, ракувањето, хранливата и заштитната вредност на животните прехрана, како и за опасностите на здравјето на луѓето од заразени, расипани и згаснати прехрана.

IV. ВРШЕЊЕ НАДЗОР

33. Надзорот над животните прехрана го вршат:

- а) органите на санитарната инспекција — здравствен надзор над сите животни прехрана, над просториите, уреѓањето, предметите за општа употреба и погоните што се употребуваат во работењето со животните прехрана, како и на персоналот што ракува со животните прехрана;

- б) органите на ветеринарната служба — над животните прехрана од животинско потекло;

- в) органите на трговската инспекција и на други контролни органи (на градежна инспекција, на инспекцијата на трудот, на стопанска инспекција и др.) — над квалитетот на животните прехрана, над условите на производството, преработката, превозот, прометот, над просториите и извните уреѓања, секој во границите на својата надлежност.

Во прописите што ќе ги донесат народните републики во рамките на ова напатствие треба да се предвиди надлежноста на сите овие органи како и мерките за нивното полно согласување.

V. КАЗНЕНИ ОДРЕДБИ

34. Прекршоците на прописите за здравствениот надзор над животните прехрана се казнуваат по прописите од Уредбата за здравствениот надзор над животните прехрана

VI. ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

35. Органот на народната република надлежен за работите на народното здравје и социјална политика

со свои прописи во рамките на ова напатствие, а според овите специфични услови, можности и потреби, ќе го регулира здравствениот надзор над животните прехрана, над просториите, погоните, уреѓањето и предметите за општа употреба што се употребуваат во работењето со животните прехрана, како и на персоналот што ракува со животните прехрана.

Бидејќи овие прописи ќе ги зафатат и прашањата вон од областа на хигиената и хранливоста на животните прехрана, овие прописи треба да се донесат во соработка со сите заинтересирани републички органи, а особено со органот надлежен за работите на селското стопанство и шумарство и со органот надлежен за промет со стоки.

36. Со републичките прописи треба да се определат сроковите во кои треба претпријатијата, работилниците и продавниците што работат на производството, преработката или прометот со животни прехрана, да се сообразат со условите што ќе се пропишат со републичките прописи.

Истовремено треба да се пропишат и сроковите во кои треба персоналот што работи со животни прехрана да докаже дека располага со прописното минимално знаење.

Бр. 7966

28 мај 1952 година

Белград

Го застапува Министерот на Владата на ФНРЈ

Претседателот на Советот за народно здравје и социјална политика,
Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за наука
и култура,

Родољуб Чолаковиќ, с. р.

Согласни:

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за селско стопанство
и шумарство,

Мијалко Тодоровиќ, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

331.

Врз основа на чл. 82 ст. 1 од Основната уредба за звањата и платите на службениците на државните органи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 14/52), Советот за законодавство и изградба на народната власт на Владата на ФНРЈ пропишува

НАПАТСТВИЕ

ЗА РАСПОРЕДУВАЊЕ НА ПРИПРАВНИЦИТЕ ВО ПЛАТНИ РАЗРЕДИ

1. По чл. 19 од Основната уредба за звањата и платите на службениците на државните органи, лицето што ќе биде по завршеното школување примено прв пат во државна служба како приправник, се назначува во почетниот платен разред од соодветното звање.

Лицата на кои што им се признава некое време во години на службата за напредување по чл. 48 од Основната уредба за звањата и платите на службениците на државните органи, а се назначуваат во службата како приправници, се распоредуваат не во почетниот туку во соодветниот платен разред според годините на службата што се признаваат за напредување. По положениот стручен испит и наполнетиот

приправнички стаж приправникот се назначува во ваки случаи во звањето за кое се подготвувал и го задржува платниот разред што му припаѓа според годините на службата.

На ваков начин ќе се определува платниот разред и при преводенето на службениците на новите звања и плати.

2. Одредбите од ова напатствие ќе се применуваат како на службениците на државните органи така и на службениците на установите, за кои важат посебни прописи за платите.

3. Ова напатствие влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 1626

14 јуни 1952 година

Белград

Потпретседател

на Советот за законодавство и изградба на народната власт на Владата на ФНРЈ.

Министер на финансите на ФНРЈ,
Милентије Поповиќ, с. р.

382.

Врз основа на чл. 3 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50), донесуваме

РЕШЕНИЕ

ЗА ФОРМИРАЊЕ ПРОДАВНИ ЦЕНИ НА СУРОВИНИТЕ, ПОЛУПРОИЗВОДИТЕ И ПРОИЗВОДИТЕ НА ИНДУСТРИЈАТА И РУДАРСТВОТО

1. Производните и трговските претпријатија ги формираат слободно спрема условите на пазарот продавните цени за сировините, полупроизводите и производите на индустријата и рударството од домашно-то производство односно од увозот.

2. По исклучок на одредбата од точ. 1 остануваат и натаму во сила:

а) продавните цени на електричната енергија, што се веќе определени за поодделни категории потрошувачи од страна на надлежните органи, со тоа што тие цени да остануваат во сила како најголеми (плафонски) продавни цени;

б) основните цени што се определени во ценовникот на основните цени на сировините и полупроизводите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 57/51), со соодветните одредби на Техничкиот ценовник и тоа само за следните производи:

Гранката 113 — Производство и преработка на нафта

Бензин, петрол за мотори и плинско уље со тоа што таа цена да останува во сила како најголема (плафонска) продавна цена.

Гранката 127 — Прехранбена индустрија
Шеќер

3. Сите производи за кои се определени единствени цени во продажбата на мало од Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ односно од Уредот за цени при Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ, како и оние лекови и санитетски стоки за кои се определени единствени цени во продажбата на мало од Советот за народно здравје и социјална политика на Владата на ФНРЈ, производните и увозните Претпријатија се должни да ги засметуваат по тие определени цени, со тоа што ќе го одобруваат работот во смисла на важеките прописи.

4. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“, на кој ден престануваат да важат:

а) Решението за основните цени на сировините и полупроизводите и Ценовникот на основните цени на сировините и полупроизводите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 57/51), осем оние одредби и цени кои се задржани во сила во смисла на точ. 2) од ова решение;

б) Решението за формирање продавните цени на сировините и полупроизводите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 57/51) и Техничкиот ценовник што е издаден врз основа на точ. 1 од тоа решение, осем за оние производи чии основни цени се задржани во сила во смисла на точ. 2) од ова решение.

Бр. 212

13 јуни 1952 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Стопанскиот совет,
Борис Кидрич, с. р.

Министер на финансите на ФНРЈ
Милентије Поповиќ, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за индустрија и градежништво,
Светозар Вукмановиќ, с. р.

383.

Врз основа на чл. 18 од Уредбата за контрола на извозот и увозот („Службен лист на ФНРЈ“, број 10 и 90/48), а во врска со Указот од Президиумот на Народната скупштина на ФНРЈ за укинување Министертството на надворешната трговија на ФНРЈ („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 45/51), донесуваме

РЕШЕНИЕ

ЗА РАСПОЛАГАЊЕ СО ДЕВИЗНИТЕ СРЕДСТВА ОД СТРАНА НА СТОПАНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

1) Стопански претпријатија (државни, задружни и на општествените организации) и задружните организации (во натамошниот текст: стопански организации) располагаат слободно со девизните средства остварени по 30 јуни 1952 година по основот на стокното и услужното работење со странство, осем делот што се должни да и го продаваат на Народната банка на ФНРЈ по званичниот курс.

Стопанските организации можат да ги употребат девизните средства за сопствени плаќања во странство или да ги продаваат на други стопански организации по дневниот курс на девизните берзи.

2) За да се овозможи преминот на новиот начин на располагање со девизните средства, правото за издавање согласност на стопанските организации за купување девизни средства што се остварени до 1 јули 1952 година во рамките на постоеќите девизни сметки на советите за индустрија и градежништво на владите на народните републики се пренесува на Советот за индустрија и градежништво на Владата на ФНРЈ.

Од денот на објавувањето на ова решение Народната банка на ФНРЈ ќе ги извршува наложите на стопанските организации за исплати во странство од постоеќите девизни сметки на советите за индустрија и градежништво на владите на народните републики само врз основа на согласноста од Советот за индустрија и градежништво на Владата на ФНРЈ.

Народната банка на ФНРЈ ќе врши плаќање во странство на досега неоплатените и гарантирани обврски на домашните стопански организации на терет на постоеќите девизни сметки на советите за индустрија и градежништво на владите на народните републики непосредно по налог од стопанските организации, со наплатавање противвредноста во динари.

3. Постоејќите девизни средства на девизните сметки од наплатата до 1 јули 1952 година по извозот на стоките во смисла на Решението за учествувањето на селанските работни задруги, на земјоделските задруги од општ тип и на државните селско-стопански добра во распределбата на девизите остварени со извозот на селско-стопанските прехранбени производи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 6/52) и Решението за распределба на девизите остварени од страна на градските и околските народни одбори со извоз на стоки од локалното индустриско и занаетчиско производство („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 9/52), можат да се користат на досегашниот начин до утрошокот на овие средства.

4. Ова решение ќе се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 214

13 јуни 1952 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Стопанскиот совет,
Борис Кидрич, с. р.

Министер на финансите на ФНРЈ,
Милентије Поповиќ, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за индустрија и
градежништво,
Светозар Вукмановиќ, с. р.

384.

Врз основа на чл. 10 и 11 од Уредбата за Народниот заем на Петгодишниот план за развитокот на народното стопанство на ФНРЈ („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 47/48), донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ПРЕДВРЕМЕНАТА ИСПЛАТА НА АМОРТИЗИРАНИТЕ ОБВЕЗНИЦИ НА НАРОДНИОТ ЗАЕМ НА ПЕТГОДИШНИОТ ПЛАН ЗА РАЗВИТОКОТ НА НАРОДНОТО СТОПАНСТВО НА ФНРЈ

1. Имателите на обврзници од Народниот заем на Петгодишниот план за развитокот на народното стопанство на ФНРЈ (на Првиот народен заем) што се амортизирани (извлечени без згодиток) на VII извлекување одржано на 15 април 1952 година, а чиите броеви се содржани во „Званичната листа“ на амортизираните обвезници („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 23/52), можат да ги поднесат на наплата до сите работни единици на Народната банка на ФНРЈ и пред рокот на доспеалоста кој е определен за 1 јануари 1953 година.

Исплата на горните обврзници ќе ја врши Народната банка на ФНРЈ неограничено се до истекот на 1952 година под условите наведени во ова решение.

2. Исплата на овие обврзници банката ќе ја врши со поднесување на обврзниците во чиј состав треба да се наоѓа и „каматниот купон“ број 4.

На подносителот на обврзницата му се исплатува: а) номиналниот износ на поднесената обврзница (100, 500 или 250 динари), и б) делот што припаѓа од 6% камата на номиналниот износ на поднесената обврзница, сметајќи една половина процент ($\frac{1}{2}\%$) за секој минат месец почнувајќи од 1 јануари 1952 година.

Исплатата од претходниот став се врши на следен начин:

а) Номиналниот износ на обврзницата ќе се исплатува со 20% во готови пари а со 80% во бонови за куповање индустриски стоки со попуст од 80%. Така, за обврзница од 1.000 динари ќе се исплатува 200 динари во готови пари и 200 динари индустриски бонови; за обврзница од 500 динари ќе се исплатува 100 динари во готови пари и 100 динари индустриски бонови; за обврзница од 250 динари ќе се исплатува 50 динари во готови пари и 50 динари индустриски бонови.

б) Делот што припаѓа од камата на номиналниот износ на поднесената обврзница ќе се исплатува само во готови пари.

3. Доколку кај поднесената обврзница нема „каматен купон“ број 4, банката при исплатувањето вредноста на овој купон ќе ја одбие од износот што се исплатува во готови пари спрема точ. 2 од ова решение.

4. Исплатата спрема точ. 2 од ова решение се врши без одбијање на какви и да било такси или трошкови.

5. Доколку некој сопственик на обврзница од Првиот народен заем што е амортизирана (извлечена без згодиток) на VII извлекување од 15 април оваа година не ја поднесе на наплата до банката до крајот на 1952 година под условите на исплатата наведени во ова решение (исплата во готови пари и во индустриски бонови), тој не го губи правото да ја изврши наплатата на 1 јануари 1953 година, кој ден е определен како редовен срок на доспеалоста за наплата и од кој ден тече рокот од три години после кој настапува застареност на правото за наплата. Во овој случај, бидејќи се работи за редовниот срок на доспеалоста за наплата, исплатата се врши само во готови пари.

6. Ова решение ќе се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 13380

17 јуни 1952 година

Белград

Министер на финансите на ФНРЈ,
Милентије Поповиќ, с. р.

385.

Врз основа на чл. 1 ст. 2 и 3 од Уредбата за изменувањата и дополнувањата на Уредбата за слободна продажба и цените на стоките за широка потрошувачка („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 3/51), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ
ЗА СНАБДУВАЊЕТО СО ОГРЕВ

1. Обезбеденото снабдување на потрошувачите со огрев (со дрво и јаглен) по пониските цени ќе се врши само во местата во кои што условите за снабдувањето со огрев на слободниот пазар не се поволни поради оддалеченоста од изворите на производството на огрев.

Во кои места ќе се врши обезбедено снабдување со огрев ќе определи претседателот на советот за промет со стоки на владата на народната република, водејќи сметка за условите од претходниот став, како и за цените на огрегот што се формираат на слободниот пазар, за трошковите на животот и цените на други производи во дотичното место.

2. Правото на обезбедено снабдување со огрев по прописите од ова решение го имаат, доколку живеат во местата определени во смисла на точ. 1 од ова решение, следните лица:

— работниците и службениците и учениците во стопанството запослени во државните стопански претпријатија, надлештвата и установите, во здружните и општествените организации и нивните претпријатија и установи;

— офицерите, подофицерите и службениците на Југословенската народна армија и на Министерството на внатрешните работи и милиционерите што не се снабдуваат со огрев од буџетските средства на Министерството на народната одбрана и на Министерството на внатрешните работи;

— личните и фамилијарните пензионери, личните и фамилијарните инвалиди и лицата што уживаат социјална помош од државата;

— децата на кои се прима детски додаток;

— учениците на средни и стручни школи и студентите што примаат стипендија.

3. Обезбеденото снабдување на потрошувачите со огрев ќе се врши на потрошувачките карти за огрев („К“ — карти).

На секое лице споменато во точ. 2 од ова решение му се издава една „К“ карта за период од една година (огревен период од 1 април до 1 април наредната година).

Во големите градови — што ќе ги определи претседателот на советот за промет со стоки на народната република — на секое домаќинство со два или повеќе членови (сметайќи ги членовите што имаат право на „К“ карти), ќе му се издаде уште една „К“ карта како одделен додаток.

4. На лицата наведени во точ. 2 од ова решение нема да им се издадаат „К“ карти ако имаат можност да се снабдуваат со огрев од други извори (на пр.: живеат надвор од местото во кое се врши обезбедено снабдување со огрев, имаат сопствен шумски имот итн.).

Поблиски прописи за изземањето на лицата од претходниот став од снабдувањето со огрев донесува претседателот на советот за промет со стоки на владата на народната република.

5. Продавањето на огревод на „К“ карти ќе се врши по досегашните пониски цени.

На една „К“ карта може да се купи по пониските цени:

0,5 м³ огревно дрво и 0,5 тона лигнит или место лигнит 0,375 тона прн јаглен.

На купоните за дрво од „К“ карти потрошувачите можат да купуваат јаглен и тоа во сразмер 1 м³ дрво за 1 тона лигнит. На купоните за јаглен не може да се купува дрво.

На „К“ карти потрошувачите можат да купуваат огрев на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија.

6. На лицата во работен (службенички) однос и на нивните деца „К“ карти ќе им издаваат претпријатијата, надлештвата и установите преку исплатните благајни. На другите потрошувачи „К“ карти ќе им се издаваат преку здружението на инвалидите, здружението на пензионерите и други организации што ќе ги определи советот за стопанство на народниот одбор на околицата (градот).

Издавањето на „К“ карти се врши по списоците на потрошувачите.

Требувањето на „К“ карти ќе го вршат претпријатијата, надлештвата, установите и организациите кај филијалата на Народната банка на ФНРЈ врз основа на списокот на потрошувачите што го заверува претходно советот за стопанство на народниот одбор на околицата (градот). При заверувањето на списоците на потрошувачите — советот за стопанство на народниот одбор проверува дали сите запишани лица имаат право на обезбедено снабдување со огрев.

7. При издавањето на нови „К“ карти ќе се одземаат од потрошувачите досегашните „К“ карти. Ако се купоните веќе искористени од досегашните „К“ карти што важат за период по 1 април 1952 година

во новата „К“ карта ќе се пониски соодветниот број купони.

8. Трговските претпријатија ќе вршат набавка на огрев од производителите по цените што се формираат слободно на пазарот.

За оние количини огрев што ги продаваат трговските претпријатија на „К“ карти Народната банка на ФНРЈ ќе им одобрува на претпријатијата регрес до висината на набавните цени наголемени за трошковите на трговијата.

Регресното барање на трговското претпријатие го правда со купоните од „К“ карти.

Поблиско напатствие за регресот ќе се пропише одделно.

9. Потрошувачките карти за огрев („К“ карти) ќе ги печати и издава Народната банка на ФНРЈ.

10. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“, на кој ден престанува да важи Решението за снабдувањето со огрев („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 9/52).

Бр. 7340

16 јуни 1952 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,
Милентије Поповиќ, с. р.

386.

Врз основа на точ. 16 од Наредбата за склучување договори за продажба и купување на индустриски и рударски производи и за вршење на услуги од домашното производство на 1952 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/51) донесуваме

РЕШЕНИЕ

ЗА УКИНУВАЊЕ КУПУВАЊЕТО НА ИНДУСТРИСКИ И РУДАРСКИ ПРОИЗВОДИ ПО ОДОБРЕНИЕ

1. Се укинува купувањето на индустриски и рударски производи по одобрение (алокација и дистрибуција) со тоа што сите производи од домашното производство и од увозот да се наоѓаат во слободна продажба.

2. Согласно на точ. 1 од ова решение се укинува напатствието за спроведување на Наредбата за склучување договори за продажба и купување на индустриски и рударски производи и за вршење услуги од домашното производство на 1952 година („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/51), како и номенклатурата на производите и услугите спрема начинот на договарањето што чини составен дел на ова напатствие.

3. Постоеќите прописи за купо-продажбата на сребро и злато остануваат и напату во сила.

4. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 5924

14 јуни 1952 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за индустрија и градежништво,

Светозар Вукмановиќ, с. р.

Министер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,
Осман Карабеговиќ, с. р.

387.

Врз основа на чл. 4 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50), во врска со чл. 1 и 2 од Уредбата за изменувањата и дополнувањата на Уредбата за слободната продажба и цените на стоките за широка потрошувачка („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 3/51) а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ПРОДАВНИТЕ ЦЕНИ НА СОЛТА НА МАЛО

За солта за широка потрошувачка се определуваат најголеми продавни цени на мало:

Динари за 1 кг

1. Кујнска сол	30.—
2. Сол за добиток	20.—

Наведените видови сол не можат да се продаваат поскапо одошто е овде определено во продажбата на мало.

2. Кујнската сол, фино мелена, претпријатијата на трговската мрежа (државните, задружните и на општествените организации) можат да ја продаваат слободно по цените спрема условите на пазарот.

3. Со влегувањето во сила на ова решение престануваат да важат сите порано определени цени за кујнската сол и за солта за добиток.

4. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 5928

14 јуни 1952 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,

Милентије Поповиќ, с. р.

388.

Врз основа на чл. 4 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50), во врска со чл. 1 и 2 од Уредбата за изменувањата и дополнувањата на Уредбата за слободната продажба и цените на стоките за широка потрошувачка („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 3/51), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ПРОДАВНИТЕ ЦЕНИ НА ПЕТРОЛОТ И КИБРИТОТ

1. Трговските претпријатија (државните, задружните и на општествените организации) ќе го продаваат петролот за осветление и кибритот по цените што ќе се формираат слободно спрема условите на пазарот.

2. Со влегувањето во сила на ова решение престануваат да важат сите порано определени цени за петролот за осветление и за кибритот.

3. Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 5927

14 јуни 1952 година

Белград

Министер на Владата на ФНРЈ

Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,

Милентије Поповиќ, с. р.

389.

Врз основа на чл. 4 од Уредбата за надлежноста за определување и контрола на цените и тарифите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 63/50), во врска со чл. 1 и 2 од Уредбата за изменувањата и дополнувањата на Уредбата за слободната продажба и цените на стоките за широка потрошувачка („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 3/51), а во согласност со Министерот на финансите на ФНРЈ, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА НАМАЛУВАЊЕ НА ЕДИНСТВЕНИТЕ ЦЕНИ ВО ПРОДАЖБАТА НА МАЛО НА ПООДДЕЛНИ ВИДОВИ ЦИГАРИЊА ОД ПОРАНЕШНОТО ПРОИЗВОДСТВО

1. За долу наведените видови цигариња од поранешното производство, што ќе се затекнат во трговската и угостителската мрежа како непродадени на денот на влегувањето во сила на ова решение, се определуваат следни единствени цени во продажбата на мало:

Динари
за 20 парчиња

„Јадран“	— — — — —	60
„Струмица“	— — — — —	45
„Македонија“	— — — — —	45
„Херцеговина“	— — — — —	45
„Триглав“	— — — — —	45
Пригодни цигарети на НОБ	— — — — —	45
Пригодни цигарети на 10-годишната	— — — — —	45
Пригодни цигарети на ЈАТ	— — — — —	45
„Негош“	— — — — —	45
„Неретва“	— — — — —	45
„Романија“	— — — — —	35
„Козара“	— — — — —	35
„Блед“ (25 парчиња)	— — — — —	35
„Дурмитор“	— — — — —	30
„Космај“	— — — — —	22

Предните цени важат на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија.

2. За другите видови цигариња, како и за цигарите, тутунот, и книгите за цигари остануваат во сила цените од Решението за единствени продавни цени на мало за тутун, преработки од тутун, кибрит и книги за цигари „Службен лист на ФНРЈ“, бр. 47/51).

3. Претпријатијата на трговската и угостителската мрежа имаат право на надокнада (регрес) на разликите помеѓу порано определените единствени цени во продажбата на мало и намалените единствени цени во продажбата на мало од точ. 1 на ова решение, и тоа за сите оние количини на споменатите видови цигариња од поранешното производство што ќе се затекнат кај нив како непродадени на денот на влегувањето во сила на ова решение.

Надокнадата (регресот) од претходниот став ќе и се одобрува на текуќата сметка на претпријатието на трговската и угостителската мрежа, а на терет на сметката бр. 800589.

Со цел да се оствари надокнадата (регресот) од претходните ставови претпријатијата на трговската и угостителската мрежа должни се да извршат попис на запасите на споменатите видови цигариња од поранешното производство што ќе се затекнат кај нив како непродадени на денот на влегувањето во сила на ова решение.

Што се однесува до вршењето на пописот, до поднесувањето и остварувањето на барањето за надокнада (регрес), ќе се применуваат прописите од Напатствието за пресметката, уплатата и регресот на разликите што настанале поради променувањето на цените на стоките заварени во трговинската мрежа и поради променувањето цените на услугите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 56/50), и изменувањата и дополнувањата на ова напатствие („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 24/51), со тоа што барањето за надокнада (регрес) да се поднесе најдоцна во срок од 30 дена по влегувањето во сила на ова решение.

4. Поблиски напаствија за спроведување на ова решение ќе донесува, по потреба, Уредот за цени при Советот за промет со стоки на Владата на ФНРЈ во согласност со Управата за цени при Министерството на финансите на ФНРЈ.

5. Ова решение влегува во сила на 1 јули 1952 година, кога за наведените видови цигариња од поранешното производство престануваат да важат цените од Решението за единствените продавни цени на мало за тутун, преработки од тутун, кибрит и книги за цигари („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 47/51).

Бр. 5795

14 јуни 1952 година
БелградМинистер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за промет со стоки,

Осман Карабеговиќ, с. р.

Согласен,

Министер на финансите на ФНРЈ,
Милентије Поповиќ, с. р.

390.

Врз основа на ст. 3 точ. 5 од Напатствието за начинот на пресметувањето материјалните вредности на новите цени („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 58/51), донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА МАКСИМАЛНАТА ВРЕДНОСТ НА СРЕДСТВАТА ЗА РАБОТА ШТО МОЖАТ ВО ПРЕТПРИЈАТИЈАТА НА МАШИНСКАТА ИНДУСТРИЈА ДА СЕ СМЕААТ КАКО СИТЕН ИНВЕНТАР

1) Претпријатијата на машинската индустрија (метална, металопреработувачка и електроиндустрија) што се служат во процесот на производството со специјални алати и работилнички инвентар можат како ситен инвентар почнувајќи од 1 јануари 1952 година, да ги сметаат средствата за работа чијата поединечна набавна цена као и новата пресметната цена изнесува најмногу до 5.000 динари.

2) Ова решение ќе се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 5519

26 мај 1952 година
БелградМинистер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за индустрија и градежништво,
Светозар Вукмановиќ, с. р.

391.

Врз основа на членот 85 од Уставот на ФНРЈ а во врска со одделот II од Указот за укинување Главната дирекција на речниот сообраќај како сојузен орган и за нејзиното пренесување во надлежност на Народна Република Србија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/51), донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ПРИМЕНУВАЊЕ НЕКОИ ОДРЕДБИ ОД ПРАВИЛНИКОТ ЗА ПЛОВИДБАТА ПО ДУНАВ НА ДРУГИТЕ ВНАТРЕШНИ ВОДЕНИ ПАТИШТА НА ТЕРИТОРИЈАТА НА ФЕДЕРАТИВНА НАРОДНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

1) Одредбите од Главната I чл. 3, 4 и 6 — 14; Главата II чл. 21—45; Главата III чл. 46—68; Главата IV чл. 69; Главата V чл. 70—78; Главата VI чл. 79—84 и Главата VII чл. 85—87 од Правилникот за пловидбата по Дунав („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 55/51), со прилогот кон тој правилник аналогно ќе се применуваат и на сите други внатрешни водени патишта на територијата на Федеративна Народна Република Југославија, осем на Скадарското Езеро и на пловните реки што течат во Јадранско Море.

2) По исклучок од одредбата на чл. 73 од Правилникот за пловидбата по Дунав, надлежност за

за надзор на внатрешната пловидба на народната република може да дозволи пловидба и на сплавови ноќе на поодделни сектори на реката Сава ако е водостојот достаточен висок, ноќното спуштање на сплавовите да не го загрозува правилното обележување на пловниот пат.

3) Надлежниот орган за надзор на внатрешната пловидба на народната република може да пропише на водните патишта каде што е дозволена пловидба само на југословенски пловими да не мораат овие да се придржуваат кон одредбите на чл. 9 ст. 2 и чл. 11 ст. 1 точ. 4 од Правилникот за пловидбата по Дунав.

4) Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 1576

11 јуни 1952 година
БелградМинистер на Владата на ФНРЈ
Претседател на Советот за сообраќај и врски,
Крсто Попивоца, с. р.

392.

Врз основа на чл. 11 и 16 од Законот за печатот, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ЗАБРАНА ДА СЕ ВНЕСУВА И РАСТУРА КНИГАТА „SKLAVENARBEIT IN RUSSLAND“

Се забранува внесувањето во Федеративна Народна Република Југославија и растурањето во земјата на книгата „Sklavenarbeit in Russland — Der Amerikanische Gewerkschaftsbund (American Federation of Labor) legt den Vereingten Nationen das Ergebnis seiner Ermittlungen zu dieser Frage vor“, бидејќи содржи лажни вести чие ширење ги загрозува државните и народните интереси.

Бр. 345

7 јуни 1952 година
БелградМинистер на внатрешните работи на ФНРЈ,
Александар Ранковиќ, с. р.

393.

Врз основа на чл. 13 точ. д) од Законот за здруженијата, соборите и другите јавни собранија и по исполнувањето на условите од чл. 14, 15 и 16 од истиот закон, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ОДОБРУВАЊЕ ОСНИВАЊЕТО И РАБОТЕЊЕТО НА СОЈУЗОТ НА ЗДРУЖЕНИЈАТА ЗА ОБЕДИНЕТИТЕ НАЦИИ

Се одобрува, според поднесените правила, оснивањето и работењето на Сојузот на здруженијата за Обединетите нации со седиште во Белград и со дејност на целата територија на Федеративна Народна Република Југославија.

Бр. 8510

27 мај 1952 година
БелградПопреетседател на Владата на ФНРЈ
и Министер на внатрешните работи на ФНРЈ,
Александар Ранковиќ, с. р.

394.

Врз основа на чл. 82 ст. 3 од Основната уредба за звањата и платите на службениците на државните органи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 14/52) пропишувам

НАПАТСТВИЕ

ЗА РЕВИЗИЈА НА РЕШЕНИЈАТА ЗА ПРЕВОДЕЊЕ НА СЛУЖБЕНИЦИТЕ НА НОЕИ ЗВАЊА И ПЛАТИ

1) По одредбата од чл. 74 од Основната уредба за звањата и платите на службениците на државни

органи (во натамошниот текст Основната уредба), сите решенија за преведувањето на службениците на нови звања и плати подлежуваат на ревизија што ја врши комисијата на Владата.

Во ревизијата подробно треба да се прегледаваат сите решенија што ги донеле комисиите за преведување и да се извршат исправки кога ќе се установи дека решението е неправилно.

2) Државните надлештва и установи при кои биле формирани комисиите за преведување должни се сите решенија за преведувањето да ги испратат на ревизија до комисијата на Владата најдоцна до 1 јули 1952 година.

Со списокот на службениците, што е составен спрема образецот бр. 1 (точ. 11 од Напатствието за преведување на службениците на нови звања и плати), треба да се испрати и по еден примерок од решенијата за преведување на службениците што се наведени во списокот. За службениците на кои при преведувањето им е признаено извесно време по чл. 48 ст. 2 од Основната уредба, треба да се испрати и кратко објаснение со хронолошки наведени податоци (ако не се гледа тоа од самото решение) за тоа на кои работи службеникот работел и со која спрема (со ниска, средна или виша), колку од тоа време му е признаено во годините на служба за напредување и на кои работи службеникот работи сега.

За она време кога на службеникот му е признаено како време проведено во служба врз основа на негова лична изјава, а не врз основа на званични потврди (документи), од службеникот треба да се бара до 1 август 1952 година да ја документира својата изјава со потврда од надлежниот орган или со друг доказ. Истото така треба да се постапи и во случаите кога се признава времето по чл. 48 ст. 3 точ. 2—5 од Основната уредба.

3) При вршењето на ревизијата треба да се обрне внимание на сите елементи предвидени со прописите што се земаат во обзир при преведувањето и да се испита:

а) дали на службеникот му се правилно признаени годините на служба за напредување;

б) дали на службеникот му е определено правилно звањето спрема критериумите и условите предвидени во Основната уредба и во Напатствието за преведување на службениците на нови звања и плати;

в) дали службеникот е распореден правилно во платниот разред спрема годините на служба и стручната спрема;

г) дали му е определен правилно износот за исплата по одредбите на ставот 3 и 5 на членот 77 од Основната уредба.

Особено внимание при ревизијата треба да се обрне на признавањето на годините на служба по чл. 48 ст. 2 од Основната уредба, бидејќи заради различни критериуми при применувањето на оваа одредба може да настанат позначителни разлики во определувањето на платните разреди. По оваа одредба, во годините на служба за напредување може да се признае „делум или во целост“ и времето што го провел службеникот на работи за кои е потребна помала стручна спрема од онаа што се бара за неговото звање, ако се работите што ги вршел службеникот од иста или слична природа со работите што ги врши сега. Во службата биле ретки случаи, особено пред војната, службеникот фактички да ги вршел работите за кои се бара поголема стручна спрема од онаа што ја имал службеникот за да би се можело тоа време редовно да се признава во целост. Тоа можеле да бидат само исклучителни случаи и затоа тоа време може да се признава по правило само делум (од една третина до половина, а исклучително преку половина), и тоа само под условие службеникот фактички да работел на работите од иста или слична природа.

Истото така, при ревизијата треба особено да се внимава и на тоа дали е правилно признаено времето под ст. 3, 6, 8 и 9 на чл. 48 од Основната уредба.

4) По извршениот преглед (ревизија) на решенијата за преведување на службениците на едно надлештво или установа, со акт на комисијата на Владата ќе се извести старешина на надлештвото односно установата за оние решенија што се најдени како правилни.

Врз основа на актот од комисијата на Владата надлежниот старешина на сите примероци на решенијата ќе стави констатација со следна содржина:

„Спрема актот од Комисијата на Владата на НР _____ бр. _____ од _____ ова решение е прегледано и установено дека звањето и платниот разред се правилно определени.

(Место) (М. П.) (Потпис на старешината)“

(Датум)

Сите решенија на едно надлештво или установа, што ќе бидат неправилни, комисијата на Владата ќе ги измени со едно решение. Во тој случај решението од комисијата на Владата содржи за секој службеник изменување само на оние точки на диспозитивот од првостепеното решение за кои е установено дека се неправилни и кратко образложение на тие изменувања.

Надлежниот старешина врз основа на тоа решение, го забележува на сите примероци од решенијата за преведување текстот од решението на комисијата на Владата по следниот образец:

Со решението на Комисијата на Владата на НР Македонија бр. 56/52 од 15 јуни 1952 година точ. 1, 3 и 4 од диспозитивот на ова решение се изменети и гласат:

„1) Марковски Марко, економист на Министерството за финансии на НР Македонија се преводи во звањето референт во XI платен разред, со плата од 9.400 динари.

2) За исплата по одбиток на 50% наголемување по чл. 77 ст. 3 од Основната уредба — Дин. 9.300.

3) Во годините на служба за напредување признаено му е до 1 април 1952 година 8 години и 3 месеци.“

Решението е изменето затоа што времето наведено под точ. а), б) или в) во образложението не може да се признае во целост, т. е. 10 години, туку само 5, со обзир дека, Марковски го завршил економскиот факултет на 1 јануари 1948 година, а пред тоа бил во служба 10 години и работел на работи за кои се бара средна стручна спрема.

(Место) (М. П.) (Потпис на старешината)“

(Датум)

5) По истекот на рокот предвиден во чл. 74 од Основната уредба (1 октомври 1952 година) не може да се врши исплата по решенијата кои не бидат содржувале потврда за извршената ревизија спрема претходните одредби.

6) Одредбите на ова напатствие аналогно ќе се применуваат и во ревизијата што се врши по уредбите за звањата и платите на железничкиот персонал, службениците на птл служба и службениците на Народната банка на ФНРЈ.

7) Ова напатствие ќе се применува од денот на објавувањето во „Службениот лист на Федеративна Народна Република Југославија“.

Бр. 1597

12 јуни 1952 година

Белград

Секретар на Владата на ФНРЈ
за персонална служба,
Велко Зеклиќ, с. п.

395.

Врз основа на чл. 5 од Законот за поштенско-телеграфско-телефонската тарифа донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ПОВЛЕКУВАЊЕ ОД ТЕЧАЈ ВТОРОТО ИЗДАНИЕ НА ПОРТО МАРКИ ОД 1945 ГОДИНА И НА ИСТИТЕ МАРКИ ПРЕПЕЧАТЕНИ СО „ФНР ЈУГОСЛАВИЈА“ ОД 1950 ГОДИНА

Порто марки пуштени во течај 1945 година со нацис „Демократска Федеративна Југославија“ во вредности од 1, 1,50, 2, 3 и 4 динари, и истите порто марки во вредности од 1,50, 3 и 4 динари што се препечатени 1950 година со „ФНР Југославија“, се повлекуваат од течај со тоа што можат да се користат како порто марки заклучно до 31 јули 1952 година.

Бр. 6905

5 јуни 1952 година
Белград

Директор

на Главната дирекција на поштите,
Никола Милановиќ, с. р.

396

Врз основа на чл. 5 од Законот за поштенско-телеграфско-телефонската тарифа, донесувам

РЕШЕНИЕ

ЗА ПОВЛЕКУВАЊЕ ОД ТЕЧАЈ ПРИГОДНИТЕ ПОШТЕНСКИ МАРКИ ОД 1951 ГОДИНА

1. Пригодните поштенски марки пуштени во течај во текот на 1951 година, а за кои во решенијата не се определени сроковите на франкатурната вредност, се повлекуваат од течај со тоа што можат со нив да се франкираат поштенски пратки заклучно до 31 јули 1952 година.

II. По ова решение престанува франкатурната вредност од 1 август 1952 година, на следните издашија на пригодни поштенски марки:

1. Десетгодишнина на Народната револуција, и тоа:
 - а) 27 март — (3 дин.),
 - б) Освободилна фазна — (3 и 5 дин.),
 - в) Востание во Србија — (3 и 5 дин.),
 - г) Востание во Црна Гора — (3 и 5 дин.),
 - д) Востание во Босна и Херцеговина — (3 и 5 дин.),
 - е) Востание во Хрватска — (3 и 5 дин.),
 - ж) Востание во Македонија — (3 и 5 дин.),
2. Децка недела 1951 — (3 дин.);
3. Меѓународен планинарски конгрес — (3, 5 и 20 дин.);
4. Филателистичка изложба во Загреб — (марка од 6 дин. и блок од 100 дин.);
5. Падобрански слет на Блед — (6 и 50 дин.);
6. Големи годишнини на културно — историското минато — (10, 12 и 20 дин.);
7. Загребски велесам — (3 дин.);
8. Стогодишнина од смртта на Његош — (15 дин.).

III. По исклучок, по ова решение не им престанува франкатурната вредност на пригодните поштенски марки печатени по повод Денот на Армијата 1951 год. — (15 и 150 дин.).

Бр. 6906

5 јуни 1952 година
Белград

Директор

на Главната дирекција на поштите,

Советот за законодавство и изградба на народната власт на Владата на ФНРЈ, по извршеното сравнување со изворниот текст установи дека во текстот на Уредбата за оснивање заводи за социјално осигурување и за временото управување со средствата за социјално осигурување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 30/52), се поткрала долу наведената грешка и дава следна

ИСПРАВКА

НА УРЕДБАТА ЗА ОСНИВАЊЕ ЗАВОДИ ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРУВАЊЕ И ЗА ВРЕМЕНОТО УПРАВУВАЊЕ СО СРЕДСТВОТА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРУВАЊЕ

Во поднасловот над чл. 18 место „осватувањето на планот“ треба да стои „осватувањето на правата“.

Од Советот за законодавство и изградба на народната власт на Владата на ФНРЈ, 6 јуни 1952 година.

УКАЗИ

Врз основа на чл. 74 точ. 10 од Уставот на ФНРЈ, а по предлог од Владата на ФНРЈ, Президиумот на Народната скупштина на Федеративна Народна Република Југославија издава

УКАЗ

ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ ВОНРЕДЕН ПРАТЕНИК И ОПОЛНОМОШЕН МИНИСТЕР НА ФЕДЕРАТИВНА НАРОДНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА ВО СОЕДИНЕНИТЕ ДРЖАВИ НА ВЕНЕЦУЕЛА

За вонреден пратеник и ополномошен министер на Федеративна Народна Република Југославија во Соединетите Држави на Венецуела се назначува Иван Вејвода, вонреден и ополномошен амбасадор на Федеративна Народна Република Југославија во Соединетите Држави на Бразилија.

Министерот на надворешните работи ќе го изврши овој указ.

У. бр. 1004

16 јуни 1952 година

Белград

Президиум на Народната скупштина
на Федеративна Народна Република Југославија

Секретар,

Претседател,

Миле Перунички, с. р.

др Иван Рибар, с. р.

ОД СЛУЖБЕНИТЕ ЛИСТОВИ НА НАРОДНИТЕ РЕПУБЛИКИ

**СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

„Службени лист Народне Републике Босне и Херцеговине“ во бројот 11 од 5 мај 1952 година објавува:
Закон за поделба на територијата на НР Б и Х на околии, градови и општини;

Закон за спроведување реорганизација на народните одбори;

Закон за буџетот на НР Б и Х за 1952 година;

Закон за државната завршна сметка на НР Б и Х за 1950 година;

Правилник за изменувањата на Правилникот за полагање испитот за занетчиски помошник;

Решение за продолжување временото финансирање на народните одбори;

Решение за определување реони на кои ќе се

ТАРИФА ЗА ОБЈАВУВАЊЕ ОГЛАСИ ВО „СЛУЖБЕНИОТ ЛИСТ НА ФНРЈ“

Огласот за прогласување исчезнати лица за умрени се наплатува 230 динари и 30 динари за доказниот примерок.

СОДРЖАЈ:

	Страна
372. Уредба за таксите во управните спорови —	605
373. Решение за укинување Главната управа за туризам и угостителство на ФНРЈ —	606
374. Правилник за положајните додатоци на претседателите на државните арбитражи —	606
375. Правилник за положајните додатоци во просветно-научната служба —	607
376. Правилник за оспособување персоналот во трговската морнарица на ФНРЈ —	608
377. Правилник за изменувањата и дополнувањата на Правилникот за звањата и платите на службениците од хидрометеоролошката струка запослени во хидрометеоролошката служба —	615
378. Наредба за прометот и цените на природни вина и ракија —	616
379. Прво напатствие за спроведување на Уредбата за оснивање заводи за социјално осигурување и за временото управување со средствата за социјално осигурување —	616
380. Напатствие за извршување Уредбата за здравствениот надзор над животните прехрани —	619
381. Напатствие за распоредување на приправниците во платни разреди —	624
382. Решение за формирање продавни цени на сировини, полупроизводи и производи на индустријата и рударството —	625
383. Решение за располагање со девизните средства од страна на стопанските организации —	625
384. Решение за предвремената исплата на амортизираните обвезници на Народниот заем на Петгодишниот план за развитокот на народното стопанство на ФНРЈ —	626
385. Решение за снабдување со огрев —	626
386. Решение за укинување купувањето на индустриските и рударските производи по одобрение —	627
387. Решение за продавните цени на мало на солта —	628
388. Решение за продавните цени на петролот и кибритот —	628
389. Решение за намалување на единствените цени во продажбата на мало на поодделни видови цигариња од поранешното производство —	628
390. Решение за максималната вредност на средствата за работа кои што во претпријатијата на машинската индустрија можат да се сметаат како ситен инвентар —	629
391. Решение за применување некои одредби од Правилникот за пловидба по Дунав на другите внатрешни водени патишта на територијата на Федеративна Народна Република Југославија —	629
392. Решение за забрана внесување и растурање книгата »Sklavenarbeit Russland« —	629
393. Решение за одобрување оснивањето и работењето на Сојузот на здруженијата за Обединетите нации —	629
394. Напатствие за ревизија на решенијата за преводене на службениците на нови звања и плати —	630
395. Решение да повлекување од течај второто издание на porto марки од 1945 година и на истите марки прелечатени со „ФНР Југославија“ од 1950 година —	631
396. Решение за повлекување од течај пригодните поштенски марки од 1951 година —	631
Исправка на Уредбата за оснивање заводи за социјално осигурување и за временото управување со средствата за социјално осигурување —	631

ПОКАНА ЗА УПЛАТА НА РАЗЛИКАТА ВО ПРЕТПЛАТАТА НА „СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ ЗА 1952 ГОДИНА

Бидејќи при крај на минатата година не се знаеја цените на хартијата и на графичките услуги, затоа што новиот финансиски и плански систем е воведен дури на 1 јануари 1952 година, претплатата на „Службен лист на ФНРЈ“ во 1952 година е примана во вид на АКОНТАЦИЈА во износ од 800 динари за еден примерок.

Цената на претплатата е УТВРДЕНА во износ од 1.000 динари па ги молиме сите претплатници разликата од 200 динари за еден примерок да ја испратат веднаш со чековната уплатница што била приложена во „Службениот лист на ФНРЈ“, бр. 30/52, оти инаку по истекот на аконтацијата ќе се запре натамошното испраќање на листот.

Молиме приложениот чек да се испише четливо и јасно, а доколку претплата се испраќа со вирмански чек треба на грбот од вирманскиот налог да се пренесе бројот од грбот на чекот што ви е испратен. Треба да се одбегнува пишување на какви и да било кратеници.

Бидејќи по новите прописи плаќањето преку банка да се врши само по налог од сопственикот на сметката („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 22/51), молиме разликата на претплатата да се положи или вирманиса одеднаш на нашата текуќа сметка 1031-900-890 при Народната банка на ФНР, Централата за НР Србија.

ОД АДМИНИСТРАЦИЈАТА НА „СЛУЖБЕНИОТ ЛИСТ НА ФНРЈ“
Белград, поштенски фах 226